Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6437 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 27 IANUARIE 1970

ÎN PAG. A 2-A:

PROFESIA TA

- O ÎNTREBARE A REDACȚIEI ÎN INTERESUL TINĂRULUI CITITOR ȘI 10 RĂSPUNSURI.
- APTITUDINILE TEHNICE.
- VIAȚA BATE LA UȘĂ (poșta paginii).

ÎN PAG. A 4-A:

- TEATRUL FOLCLORIC ÎNTRE TENTAȚIA SPECTACULOSULUI ȘI AUTENTICITATE
- *CRONICĂ...*
  - — MUZICALĂ
  - — PLASTICĂ
  - — TELESPECTATOR

CE EXIGENȚE IMPUNE 1970 ÎN ACTIVITATEA TINERETULUI DIN TRANSPORTURI ?

ORDINE, DISCIPLINA, RASPUNDERE

Convorbire cu ing. NICOLAE STERE

Șeful Departamentului transporturi auto, navale și aeriene din Ministerul Transporturilor

În anul 1970 lucrătorii din transporturile auto, navale și aeriene se află în fața unor sarcini substanțial sporite, dimensionate în raport cu cerințele mereu crescînde ale economiei naționale. Indicatorii specifici sînt prevăzuți să crească, în raport cu anul precedent, cu 5—23 la sută în cazul prestațiilor cu mijloace de transport. În activitatea industrială, producția globală și marfă va fi mai mare cu 11 la sută. Nivelurile superioare ale planului pe 1970 constituie pentru tinerii ce-și desfășoară activitatea în acest sector — veritabil aparat circulator de importanță vitală în economie — pentru organizațiile U.T.C. de aici, mobilul unor susținute eforturi în vederea asigurării îndeplinirii sale.

— Care trebuie să fie, după opinia dv., trăsătura de unire a acestor preocupări ?

— Este desigur cunoscut faptul că domeniile de activitate ale departamentului nostru sînt diferite, atît prin specificul lor cît și prin profilul și specializarea fiecărui sector — auto, naval, aerian, construcții drumuri, poduri, porturi și aeroporturi, întreținere drumuri, reparații auto, proiectare și cercetare, ceea ce determină o arie largă de preocupări cărora trebuie să le asigurăm un înalt conținut al procesului de dezvoltare la nivelul sarcinilor actuale.

Așa cum se sublinia pe bună dreptate la plenara din decembrie 1969 a C.C. al P.C.R., în stadiul actual al dezvoltării economiei noastre socialiste în plin avînt, se impune o mai mare concentrare a eforturilor pentru îmbunătățirea activității de transport, ceea ce înseamnă de fapt a acorda în continuare o atenție deosebită pentru realizarea unor indici tehnici și economici superiori de folosire a mijloacelor de transport, organizare corespunzătoare a procedeelor de exploatare, întreținere și reparații, o mai bună utilizare a capacităților existente și a fondului de timp. Va trebui, prin urmare, să luăm măsuri corespunzătoare care să asigure punerea în valoare a rezervelor existente privitoare la creșterea capacității de transport auto, folosirea în condiții de eficiență sporită a transporturilor pe apă prin sporirea capacității de transport a flotei noastre maritime și fluviale.

Consider că cele spuse constituie coordonate definitorii pentru activitățile de transport în acest an, iar cunoașterea și realizarea lor reprezintă obligații pentru lucrătorii din departamentul nostru.

— În ce zone ale activității așteptați să se manifeste în mod deosebit intervenția organizațiilor U.T.C. ?

— M-aș opri, în cadrul răspunsului, la această întrebare, asupra necesității de a folosi intensiv baza noastră tehnică materială în continuă dezvoltare și modernizare.

În anul 1970, de exemplu, sectorul auto va fi înzestrat cu noi autobuze, autocamioane, autobasculante și autotractoare de mare capacitate și cu performanțe tehnico-constructive superioare, iar sectorul naval va fi dotat cu noi nave pentru transportul maritim și fluvial.

Sporirea și modernizarea mijloacelor de transport precum și realizarea sarcinilor ce ne revin impune pentru fiecare lucrător din cadrul acestor activități, perfecționarea continuă a calificării profesionale și îmbogățirea cunoștințelor tehnice și de specialitate. Pentru realizarea acestor obiective, o acțiune la care cred că organizația U.T.C. poate

(Continuare în pag. a III-a)

Nu vom precupeți nici un efort pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe anul 1970

Publicăm — în pag. a III-a — extrase din răspunsurile la chemările la întrecere, cuprinzînd angajamentele pe care plenarele comitetelor județene de partid și le-au luat — în numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii din județele respective — pentru depășirea sarcinilor planului de stat în acest ultim an al cincinalului.

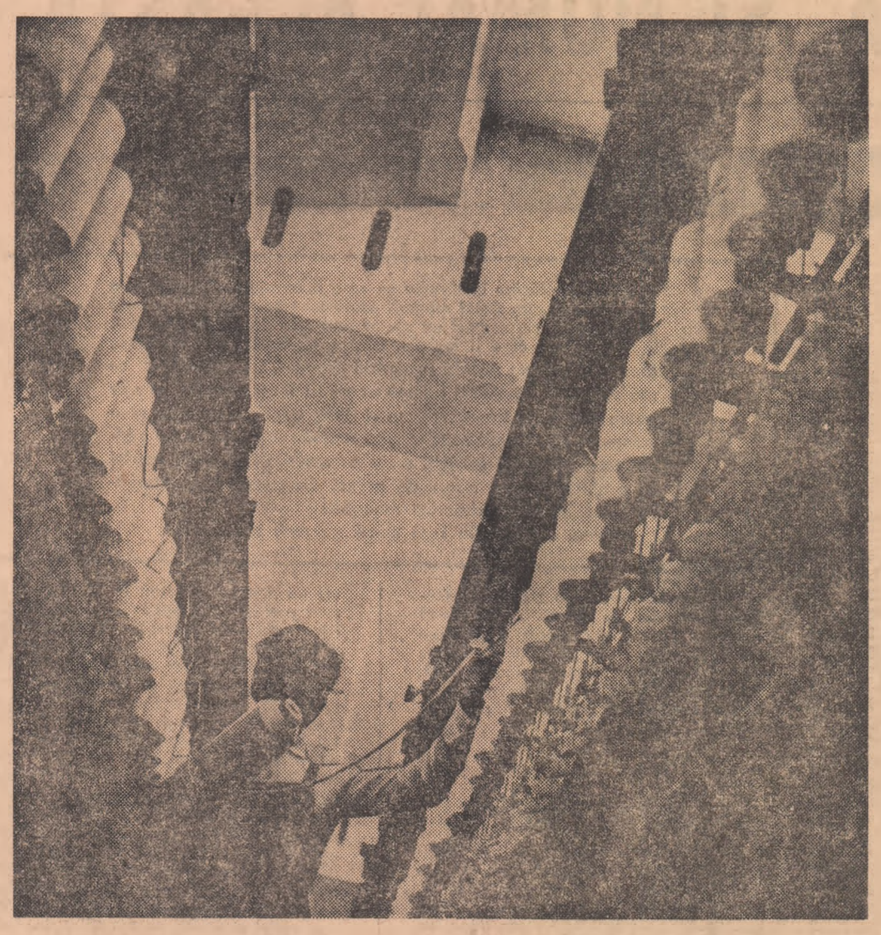

Noua filatură din Oltenița produce! În fotografie un aspect din hala ringurilor
Foto: ION CUCU

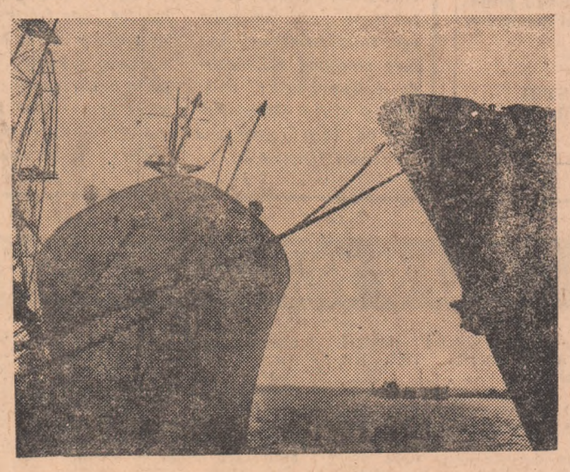

Peisaj cotidian din rada portului Constanța

CERCETAREA BIOLOGICĂ AȘTEAPTĂ... BUNĂVOINȚA PRODUCȚIEI

dr. ION ANGHEL

șef de lucrări la Facultatea de biologie — București

● Solicitate în străinătate — refuzate în țară

● Biologul — specialistul uitat ?

În lumina obiectivelor de o deosebită importanță ce revin cercetării și învățămîntului biologic, voi încerca o foarte succintă prezentare a unor probleme legate de cercetarea biologică și implicațiile practice ale acesteia. Cred că o asemenea prezentare se impune cu atît mai mult cu cît o recentă analiză a resurselor materiale și spirituale ale facultății noastre au evidențiat posibilitățile mari de care dispunem. Astfel, din cele 103 cadre didactice ce funcționează la Facultatea de biologie din București, 16 au titlul de profesor, 14 de conferențiar iar 26 sînt lectori. Din aceștia 49 sînt doctori docenți și doctori, 4 fiind și membri ai Academiei. Se desprinde de aici concluzia că facultatea noastră dispune de un corp didactic calificat, apt de a aborda cele mai moderne probleme de biologie, la nivelul științei contemporane. Este de altfel nu numai o ipoteză fiindcă realizările obținute de diferite colective de cercetare o confirmă ca o realitate evidentă. Menționăm dintre acestea studiul complex al vegetației din zona Porților de Fier, studiul zonei inundabile a Dunării, obținerea pe cale experimentală și studiul mai multor linii și hibrizi poliploizi la secară, orz, pepene verde, trifoi, ridichi de lună, plante ornamentale etc. Rezultate demne de reliefat s-au obținut în fiziologie și biochimie etc. Cu toate că aceste rezultate au fost valorificate prin publicarea mai multor lucrări în revistele de specialitate din țară și din străinătate, fiind în același timp apreciate cu prilejul diferitelor întîlniri și conferințe naționale sau internaționale, pînă în prezent *ele nu și-au găsit loc în preocupările institutelor departamentale sau ale stațiunilor ce au menirea de a introduce în producție rezultatele cercetării științifice. Un exemplu, des discutat în paginile diferitelor publicații sau cu prilejul unor ședințe de comunicări, este acela al introducerii în cultură a diferitelor forme poliploide, obținute în cadrul facultății noastre.* Datorită faptului că ele prezintă caractere și însușiri valoroase, în numeroase țări (Japonia, S.U.A., Suedia, Polonia) au fost introduse în cultura de masă numeroase forme poliploide printre care amintim: sfeclă de zahăr, secară, trifoi, pepene verde fără semințe, numeroase plante ornamentale. De mai mulți ani s-a făcut Ministerului Agriculturii și Silviculturii propunerea de a se experimenta și ameliora, în vederea introducerii în cultură, diferite linii poliploide, obținute în laboratoarele catedrei, cum sînt cele de secară, pepene verde fără sîmburi, ridiche de lună, plante ornamentale, dar de fiecare dată s-au găsit motive de amînare complet nejustificate. Or, dorința noastră este de a contribui la dezvoltarea agriculturii, neridicînd cu nici un prilej problema „cumpărării" de către M.A.S. a formelor poliploide la care ne-am referit întrucît *catedra le-a oferit gratuit*! Deși lucrările noastre și semințele au fost solicitate în numeroase țări (R. F. a Germaniei, U.R.S.S., Un-

(Continuare în pag. a III-a)

CÎȘTIGUL — fals pretext pentru dezertare

Există un „Eldorado" al meseriei de constructor ? Și dacă da, unde se află tărîmul fermecat al făgăduințelor, această fată-Morgana care naște miraculos hoinăreala de la o meserie la alta, de la un loc de muncă la altul ? Într-un articol anterior îi numeam pe acești cavaleri nestatornici în materie de profesie „cocori industriali" și ne ocupam de consecințele nefaste ale circulației lor haotice prin peisajul economic al țării. Care sînt însă resorturile intime ale fenomenului pe care îl numim curent „fluctuația de cadre" ?

O MESERIE DIFICILĂ, DAR „CĂUTATĂ"

Ne-am oprit la un sector de activitate unde trecerile dintr-un loc în altul s-au întronat cu mai mare stabilitate: construcțiile. Este, recunoaștem, una dintre meseriile dificile. A fi zidar, betonist, mozaicar, sudor, instalator, echivalează cu a înfrunta deseori arșița sau gerul, vîntul sau ploaia, cu a răspunde la solicitări mai dure, la efort sporit. Lucrurile acestea sînt arhicunoscute, dar în pofida dificultăților, meseria de constructor se numără printre cele „căutate". Foarte mulți au îndrăgit-o tocmai pentru frumusețea ei aspră, pentru maxima ei utilitate și, de ce n-am spune-o, pentru cîștigurile frumoase care se pot realiza aici. Să fie însă instabilitatea muncii de șantier, molipsitoare ?

Căci, iată, numai în șase luni din 1969, de pe șantierele care aparțin întreprinderii de construcții montaj 2 cu sediul în București au plecat 2 400 de oameni, 90 la sută dintre ei tineri. La prima vedere, lucrurile nu par chiar atît de îngrijorătoare. Lunar, întreprinderea angajează cîteva sute de oameni, așa că pe undeva balanța forței de muncă se menține echilibrată. Dar cu ce preț ? Iată cîteva cifre care ni se par elocvente.

În luna mai, I.C.M. 2, dispunînd de 4 630 de muncitori, și-a realizat planul în proporție de 106 la sută. În octombrie, cu 4 302 muncitori, producția globală nu s-a realizat decît în proporție de 92,1 la sută. **Deficitul de brațe de muncă influențează deci nemijlocit realizările întreprinderii.** Părăsirea șantierelor înseamnă în ultimă instanță locuințe nepredate la timp, obiective de maximă utilitate nepuse în funcțiune la termenul stabilit etc. Dezertarea de la lucru se soldează cu grave consecințe pe plan economic.

CINE SÎNT „DEZERTORII" ?

O analiză întreprinsă la I.C.M. 2, întreprinderea de care ne ocupăm, a relevat că 60 la sută dintre cei care își părăsesc nemotivat locul de muncă sînt muncitori necalificați, iar dintre cei care posedă un certificat de calificare, zidarii și sugravii sînt cei mai bîntuiți de morbul plecărilor. (Primii în proporție de 27 la sută, iar ceilalți, de 15 la sută).

„Explicația ar fi — ne spunea tovarășul **Ferencz Roth**, șeful

SOFIA SCORȚARU

(Continuare în pag. a V-a)

Faptul

Numerele de inventar

Am vizitat de curînd un monument istoric și m-am întors acasă cu o nouă imagine pe care să o pot invoca în orele de incantație. Însă repetînd operația de cîteva ori m-am trezit, că, fără cea mai mică ezitare, aparatul de developat din capul meu reproduce în colțul fiecărei poziții cîte o mică etichetă de tablă. M-am reîntors la locul incriminat și am constatat că e vorba de numerele de inventar. Ușa lăcașului purta un număr sfîrșind cu 2, icoana pe sticlă multiseculară era păzită de cifra 3, ceaslovul îl avea pe 4, ș.a.m.d. Am întrebat pe ghid dacă aceste biete bucăți de tinichea păzesc mai sigur nestematele obiecte decît a făcut-o bunul simț al poporului de-a lungul cîtorva sute de ani. Mi-a spus că e un ordin și a ridicat din umeri.

Numere de inventar am zărit și pe arborii-ocrotiți din cîteva grădini bucureștene. Și m-am rușinat de morala pe care le-o facem fără încetare nefericiților maniaci care-și scrijelează numele pe unde apucă.

Întîlnim numerele de inventar pretutindeni. La spital, pe piciorul patului; în sala de concerte, pe scaunul pianistului; la biroul stării

ROMULUS RUSAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Clăbucetul atrage în aceste zile zeci de amatori ai schiului

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI" TRANSMITE:

O întrebare pentru unii activiști ai Comitetului municipal Piatra Neamț al U.T.C.

Sînteți convinși, într-adevăr, de binefacerile lecturii ?

În programa de învățămînt a Universității populare din Piatra Neamț întîlnim un curs al cărui program tematic ne reține în mod deosebit atenția. Întocmit în colaborare cu filiala județeană a Societății de filologie și intitulat „Literatura română", cursul își propune de fapt să distingă nu atît momentele semnificative din istoria literaturii române, precum s-ar putea crede, ci să ofere cititorului o metodă de lectură, o familiarizare cu normele acestei operații, la prima vedere simplă. Așadar, este vorba de un „curs care să asigure înțelegerea operei literare, a modalităților de expresie proprie unuia sau altuia dintre genuri, a raportului dintre tradiție și inovație în artă și literatură, să demonstreze, în sfîrșit, necesitatea lecturilor selective. Centrul de greutate al cursului cade pe educarea procesului de lectură. Tocmai de aceea de la semnificația lui am pornit ancheta noastră, aici, privind rolul organizației U.T.C. în îndrumarea lecturii tineretului. Existența unui astfel de curs, menit să formeze deprinderile bunei lecturi, indică exigența de la care se cuvine să privim tot ceea ce se întreprinde în această privință.

SÎNTEȚI „NEDUMERIT" ? CURSUL DE LECTURĂ VĂ AȘTEAPTĂ !

Tovarășul Constantin Muraru, secretar al comitetului municipal Piatra Neamț al U.T.C. ne vorbea însă cu oarecare insatisfacție de rezultatele unui „control" efectuat nu de mult în acest domeniu.

MIRCEA TACCIU
SABIN BORCAN

(Continuare în pag. a IV-a)

OBSESIA STILULUI

de NICOLAE BALOTĂ

Meditînd în jurul conceptului de **stil**, mi-am amintit că acest cuvînt denumea, odinioară, acel strămoș al creionului, cu care se scrijelau litere cu „stilul" pe tăblițele de ardezie.

Dar o reflecție asupra noțiunii de stil va părăsi repede această accepțiune învechită, prea concret materială, a cuvîntului. Obiectul în cauză a ieșit din uz, și totuși ceva legat de un meșteșug, de un efort, de voință consecventă, încăpățînată de a grava cuvîntul în materia rezistentă, rămîne legat de înțelesul actual mai spiritual al acestui cuvînt. Într-adevăr, a vorbi despre stil înseamnă, înainte de toate a vorbi despre o îndemînare, despre „mîna" abilă a meșteșugarului care înfruntînd rezistența substanței cu care lucrează, îi impune acesteia forma voită de spiritul său. Cînd mă gîndesc la măiestria stilistică, îmi apare înainte mîna lui Brâncuși purtînd dalta și ciocanul, mîna lui Țuculescu înmuiată toată în culoare, sau mîna lui Arghezi purtînd condeiul. Piatra, culoarea sau cuvîntul opun inerțiile lor voinței de creație, formei la care artistul le **obligă**. E esențială această **obligație** care e primul contur, prima apăsare uman prea umană a ceea ce am putea numi o **pecete stilistică**. Artistul își lasă amprenta spiritului său în materie.

Stilul înțeles în această primă aproximație apare cu o teribilă evidență la marii artiști, din vechime. Un orfevru din Renaștere, un Benvenuto Cellini, un moralist din secolul al XVII-lea, un Flaubert la mijlocul secolului trecut, marcau orice clanță făurită de ei, orice portret desenat de ei cu acel sigiliu indelebil, foarte ușor de recunoscut al stilului lor personal. Dar și operele toate aparținînd unei școli ori unei epoci, în care prezida un anumit spirit poartă pecetea stilului acelei școli ori acelei epoci. Trăim, oare, în secolul nostru o **derută stilistică** ? Nu mai există, oare, acea voință concentrată spre unitate, spre ordine, spre perfecta adecvare a formei și fondului care aparțin sferei determinante a unui stil ? Lucrurile trebuie cercetate mai de aproape.

O impresie de stil, de unitate sau de armonie stilistică ne oferă acele opere în care artificiile, tehnica, făcutul nu par prea evidente. Nu există stil care să nu pară, într-un fel sau altul, natural. Aceasta pentru că, în mod evident, stilul ține de natura intimă a artistului. Rădăcina stilistică pornește din solul cel mai adînc propriu al

(Continuare în pag. a V-a)

O întrebare a redacţiei în interesul tînărului cititor

ÎN CE ÎMPREJURARE AŢI ŞTIUT PRECIS CĂ VEŢI FACE PROFESIA ACTUALĂ, ŞI NUMAI ACEASTĂ PROFESIE?

şi 10 răspunsuri

Nu ne justificăm în detaliu ce ne-a determinat să apelăm la ancheta aceasta. Actul alegerii profesiei este vital, luat o dată pentru toată viaţa. Nici un ajutor nu-i este de prisos tînărului, încît actul pe care îl încheie, contractul, lucid şi, totodată, afectiv să poarte parafa autenticei chemări, iar „căsătoria" cu profesia să fie trainică, oricare ar putea fi intemperiile ce s-ar putea abate, pe traseu, asupra ei. Iată, dar, motivul care ne-a îndemnat să deranjăm, telefonic, profesionişti de înaltă specialitate, cunoscuţi ori mai puţin cunoscuţi — al căror mariaj cu profesia poartă însemnele primei dragoste — cu întrebarea înconjurată de chenarul tipografic.

Ordinea este cea în care ne-au parvenit răspunsurile.

ACAD.

Miltiade Filipescu

„Convingerea că voi deveni geolog am avut-o în ziua de 3 octombrie 1921, cînd am audiat cursurile de mineralogie ale profesorului geolog L. Mrazek. Eram student la naturale şi vroiam să fac medicina. De prin liceu, gîndurile mele despre profesie se învîrteau în jurul istoriei, geografiei, ştiinţelor naturii şi medicinii. Şi, de 40 de ani sînt geolog. Eram prea sărac să fac ce vreau, iar profesorul Mrazec mi-a oferit ocazia să fac geologia cu posibilităţile materiale pe care le aveam. A fost concurs de împrejurări, a fost noroc, a fost fascinaţie? Nu ştiu. Ştiu doar că altă meserie n-aş fi făcut cu nici un chip. O spun de 40 de ani".

PROF. DR. DOCENT

Jean Livescu

membru corespondent al Academiei, rector al Universităţii din Bucureşti

„Am ştiut cu preciziune ce profesie voi îmbrăţişa cînd de acum eram student. Oscilînd între matematică şi filologie, am participat la un seminar al profesorului de literatură Traian Bratu, şi-am convenit cu mine însumi că sînt mai bine pregătit, mai chemat spre studiul literaturii decît al matematicii. Influenţa unui profesor este — cel puţin pentru generaţia mea a fost — hotărîtoare. Dar nu mă încumet să sfătui tinerii să-şi schimbe profesia după audierea unui curs, după ce au hotărît cu ani în urmă o altă profesie. Situaţia lor, astăzi, este, cu totul alta. Au răgazul, condiţiile, climatul, îndrumarea încît să intre de la început în profesia lor, să n-o schimbe pe parcurs, să nu facă încercări".

PROF. UNIV.

Constantin Avram

membru corespondent al Academiei, rector al Institutului politehnic din Timişoara

„În clasa a IV-a de liceu am avut ocazia să văd construindu-se un pod peste Bistriţa, prin regiunea Bacăului. Atunci am vrut să devin inginer constructor. Începutul l-am făcut ucenicind, împreună cu un coleg de liceu, cu mijloace proprii, la o revistă de matematică şi fizică — şapirografiat. În tot cursul superior al liceului m-am informat şi m-am preocupat de problemele de inginerie, în special de ingineria în domeniul construcţiilor. Aveam atu-ul aplicaţiilor pentru matematică şi dorinţa de a construi. Sînt şi acum la fel de îndrăgostit de profesia mea ca în ziua cînd am văzut primul pod în construcţie. E un sentiment care n-a suferit eroziunile timpului".

PROF. UNIV.

Dumitru Almaş

Într-o toamnă, pe vremea studenţiei, suplinearr — ca mulţi alţi studenţi nevoiaşi — într-un cătun din Moldova, un profesor ocupat cu treburi politice. Cursurile noastre începeau în noiembrie. Şcoala era tare prăpădită. Funcţiona în casa unui proprietar, într-o cămăruţă. Am tot aşteptat copiii să-mi vină la şcoală, dar nu veneau. Proprietăreasa m-a consolat: „Aşteaptă mata să înceapă ploile, atunci vin şi ei la şcoală. Dar toamna era neverosimil de frumoasă, nici vorbă să plouă. Mi-am spus atunci: trebuie să adun copiii la şcoală. Şi am fost stăruitor, am umblat după ei pe cîmp, la joacă şi i-am adus la şcoală. Greu, dar am izbutit. Într-una din zile, mă trezesc la şcoală cu o femeie. Îmi aducea de mînă ordasla — o fetiţă, şi a lăsat-o în clasă. Fata n-a scos o vorbă. Două săptămîni n-a vrut să-mi spună un cuvînt. Cu alţii vorbea, cu mine, dascăl, nu. M-am înverşunat: trebuia s-o fac să vorbească, altminteri mama, convinsă că fata-i neînstare să înveţe, avea să o retragă de la şcoală. Într-o seară, stam pe prispa casei. Era şi fata. Printre crengile unui pom am zărit apărînd luceafărul. Şi-am exclamat: uite, se vede o stea. Minune! Fata a vorbit: „Apare în fiecare seară" Am convenit chiar atunci cu mine însumi că am stofă de dascăl. Şi m-am făcut dascăl. Fata care mi-a hotărît profesia este, la rîndu-i învăţătoare, o foarte bună învăţătoare. Am întîlnit-o, de curînd, la Piatra Neamţ. O cheamă Mărioara Cosma. Profesorului de română din liceu, care mi-a dat înapoi de trei ori o compunere s-o refac, spunîndu-mi că am har la povestit şi trebuie să am şi la scris, îi sînt dator pentru cea de-a doua profesie — de scriitor. A treia oară mi-a găsit compunerea foarte bună, cu remarca că de-aş scrie un lucru de zece ori, aş putea deveni scriitor. Am perseverat".

PROF. UNIV. DR.

Edmond Nicolau

„Profesia se afla — dacă mă pot exprima astfel — în interiorul meu de la vîrsta de 13—14 ani, aşteptînd, probabil — de fapt mai mult ca sigur — să fie descoperită de posesorul ei — de mine, cu ajutorul cuiva. Mai precis: eram licean, la Brăila, şi-mi plăcea enorm să am de-a face cu electricitatea şi radioul. Profesorul de fizică îmi alimenta curiozitatea. Deţin şi acum caietele de experienţe — experienţele mele, de acasă — din vremea aceea. Ceea ce a urmat apoi, în studenţie, a însemnat doar definitivarea ori stabilizarea pasiunii deja descoperite. Datorez această a doua parte a contactului cu profesia colegului, ing. Liviu Macoveanu, profesorilor Tănăsescu şi Cartianu.

Concluzia: E bine să intuieşti tu însuţi ceea ce se află în tine, timpuriu, din viitoarea profesie şi să-ţi confirmi autenticitatea autodescoperirii cu ajutorul altora. Cel mai adesea, ajutorul vine de la profesori".

ACAD.

Nicolae Teodorescu

decanul Facultăţii de matematică mecanică Bucureşti

„Startul în profesie l-am făcut chiar înainte de a şti care-mi va fi profesia. Da, nu este nici o inadvertenţă aici. Împrejurarea datează din anii copilăriei şi, deşi oarecum hazlie, fixează mai corect, momentul declanşării pasiunii pentru matematică.

Urma să particip la un meci de fotbal — pasiune chiar mai veche decît cea căreia m-am consacrat — şi afară ploua. O ploaie nemiloasă. Nici vorbă de meci. Atunci, claustrat în casă, m-am apucat să rezolv probleme de matematică. Satisfacţia pe care am simţit-o nu numai că a anulat regretul după meci dar a fost de o intensitate necunoscută pînă atunci. Aveam doar 14 ani, dar am simţit puternic că nu mă voi mai despărţi de matematică.

Profesia propriu-zisă, de matematician, mi-am ales-o în primul an de facultate, an pregătitor, îl consideram eu, pentru a putea candida la o bursă care să-mi ofere condiţiile de a urma cursurile de inginer ale şcolii centrale din Paris. Matematica m-a prins însă în mrejele ei şi am renunţat la bursă. Am riscat foarte mult pentru că licenţa în matematică, în acele vremuri, nu-ţi oferea nimic cert din punct de vedere profesional. Dar cu acest risc, de care eram pe deplin conştient, n-am putut renunţa şi vocaţia pasiune s-a aşezat la temelia profesiei mele".

PROF. DR.

Gheorghe Bilteanu

membru corespondent al Academiei de ştiinţe agrosilvice, rectorul Institutului agronomic — Bucureşti

„Sînt fiu de ţăran şi mi-a plăcut să muncesc la cîmp, la vie, de cînd mă ştiu. Încît nu pot spune că în ziua de... în anul... şi în cutare împrejurare am hotărît să mă dedic agriculturii. Pentru mine şi ai mei, munca pămîntului însemna unicul mijloc de existenţă, o muncă aspră pentru o existenţă modestă. Munceam în vacanţele de elev şi în vacanţele de student (pe noi nu ne trimitea nimeni în staţiuni de odihnă şi în excursii), şi aşa îmi asiguram cele necesare studiului. Treptat, această muncă a devenit a doua mea natură.

ACAD.

Eugen Pora

„În tinereţe am fost pus într-o mare dilemă. Ce să aleg între muzică şi biologie? Muzica mă fermeca. Tatăl meu, învăţător, era un muzician amator. În liceu, însă, am avut profesori excepţionali care mi-au prilejuit explicarea firească a unor complicate fenomene biologice. Misterul care mă înconjura pînă atunci începea treptat să se destrame pe măsură ce acumulam cunoştinţe noi. Tata m-a lăsat singur să hotărăsc dacă să-mi aleg muzica sau biologia Eu le-am urmat pe amîndouă — şi conservatorul şi facultatea de biologie. Însă, cum în Cluj la conservator nu exista o secţie de dirijat, m-am consacrat biologiei. Dascălii de la facultate — Scriban Grădinescu, Racoviţă — mi-au deschis în domeniul biologiei nişte perspective ameţitoare. Materia vie, explicaţia mecanismului acestuia. După părerea mea, este bine ca tinereţea să-şi aleagă meseria care-i place. Numai astfel pasiunea se fructifică în realizări deosebite, numai astfel profesiunea aleasă se identifică cu personalitatea şi cu viaţa celui care şi-o alege".

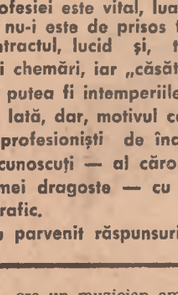

ACAD.

Cristofor Simionescu

rector al Institutului politehnic Iaşi

„Prin clasa a VII-a de liceu, m-am legat serios de chimie. Parcurgeam chimia organică şi mă interesau mai ales coloranţii. Chimia, cred, îmi plăcea mai de mult. S-a întîmplat, însă, să iau şi un zece într-un extemporal de chimie, la un profesor care n-a dat niciodată zece. A constituit şi aceasta un semn şi un îndemn. Dar, dacă mă gîndesc bine, eram mai de mult legat de ramura ştiinţelor naturii. Mă ocupam adesea să ştiu ce există în interiorul plantelor, ce se petrece acolo. Aveam curiozitatea să aflu ceea ce nu ştiam, să ştiu ceea ce nu ştiam.

Aşa că, evenimentele din clasa a VII-a de liceu au fost un mic adaos la o cotă de pasiune care exista".

ACAD.

Raluca Ripan

preşedinte al Filialei din Cluj a Academiei R.S.R.

„Din liceu m-a interesat chimia. N-am înţeles însă prea multe lucruri din tainele formulelor, ceea ce m-a determinat să urmez facultatea de chimie. Am început munca de cercetare ca student. La absolvirea facultăţii, eram „muşcată" de microbul cercetării aşa că am refuzat propunerea de a lucra. la o mare farmacie din Iaşi, slujbă care mi-ar fi oferit un venit de cinci ori mai mare decît cea de cercetător. Am pornit la muncă cu entuziasm, entuziasmul pe care îl păstrez şi acum".

ÎN FINAL, REPORTERII VĂ PROPUN SĂ REFLECTAŢI:

1) Vîrsta alegerii profesiei este, în genere, vîrsta adolescenţei. Adică, tocmai anii pe care tinerii şi-i petrec în liceu — şi nu în ultima clasă liceală.

2) Hotărîrea profesiei ţine de individ, şi, deci, implică autocunoaştere, dar se conjugă şi cu influenţe exterioare, de regulă, exercitate de profesori, sau, mai exact, de un profesor.

3) A rămîne credincios profesiei toată viaţa, a te dărui muncii profesionale este un atribut al oamenilor puternici, pasionaţi.

Anchetă de
LUCREŢIA LUSTIG
MARIETA VIDRAŞCU
IOAN RUS

PROFESIA TA

Aptitudinile tehnice

CE ŞTII DESPRE TINE?

prot. univ. PAUL POPESCU-NEVEANU

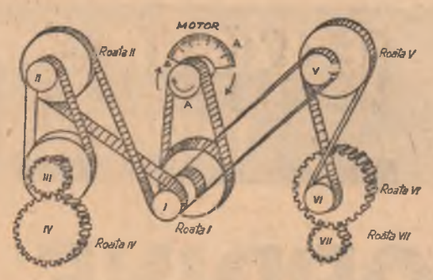

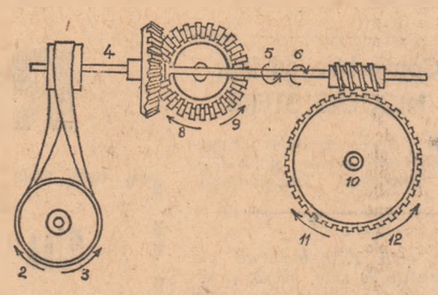

Se ştie foarte bine, tinerii se deosebesc după posibilităţile lor de a înţelege modul cum funcţionează un mecanism, de a-i descoperi şi remedia defecţiunile. Nu confundăm interesul pentru tehnică cu aptitudinea respectivă. Interesul tineretului pentru uluitoarele performanţe tehnice ale epocii noastre este aproape general. Ceva mai puţin extinse sînt capacităţile ce permit luarea în stăpînire a tehnicii. De aceea este bine să ne verificăm.

În primul rînd, pentru a opera cu succes în domeniul tehnic sînt necesare aptitudinile spaţiale. Cele arătate de noi în articolul precedent vor trebui să fie raportate şi la domeniul profesiunilor tehnice. Atragem însă atenţia asupra faptului că aici nu este vorba numai de perceperea şi reprezentarea exactă a configuraţiilor spaţiale considerate static, ci de surprinderea şi imaginarea modului cum se articulează între ele organele maşinii, de înţelegerea ei funcţională. Aceasta nu este deloc un lucru uşor întrucît presupune sinteza unei multitudini de elemente şi combinarea lor specifică. Sînt unii care privind un mecanism rămîn năuciţi, nu-l descifrează. Alţii realizează pe plan mental interdependentul, funcţionalitatea. Între înţelegerea fiziologiei vegetale sau animale şi înţelegerea mecanismelor este mare asemănare. Ambele presupun o imaginare spaţială cinetică, dinamică şi extrem de complexă, pe baza căreia sînt concepute funcţiunile.

Spre deosebire de aptitudinile pentru arta plastică în care se urmăreşte, în principal, expresivitatea, aptitudinile tehnice reclamă imagini spaţiale extrem de exacte, susceptibile de măsurare, calcul matematic riguros. Avem în vedere dimensiunile, structurile şi direcţiile de acţiune, vitezele. Probele date mai jos privesc modele mecanice. Vă recomand, dragi tineri, să încercaţi să răspundeţi la ele cît mai repede şi apoi tot dv. să verificaţi atent corectitudinea răspunsurilor. Este necesar să menţionăm însă că tehnica modernă s-a complicat într-atît încît reclamă cu necesitate înţelegerea principiilor fizice şi chimice de funcţionare a ei şi totodată se bazează pe o modelare matematică.

Registrul aptitudinilor tehnice este foarte larg: se porneşte de la abilităţi normale, pricepere practică în construcţie şi tehnică şi se ajunge pînă la cele mai înalte abstracţiuni de ordin fizico-matematic.

Specific pentru tehnician şi inginer este faptul că el descifrează fizico-matematic un agregat tehnic şi este capabil, totodată, să transpună un model teoretic într-o organizare tehnică substanţială. Sub acest raport, foarte concludente sînt probele de descifrare a schiţelor şi proiectelor tehnice. Fiecare a întîlnit scheme ale aparatelor de radio sau televiziune, ale automobilelor etc. Reuşiţi să le „citiţi" obiectivînd simbolica într-o viziune concretă?

În încheiere, adăugăm faptul că profesiunile tehnice de valoare inestimabilă pentru civilizaţia noastră sînt extrem de variate.

Or, mai mulţi din tineri şi-ar putea găsi un loc în sistemul meşteşugurilor industriale sau al ingineriei. Este însă important ca să apreciem unde ne potrivim mai bine, în siderurgie, construcţii, mecanică, electricitate, electronică etc. Înlăturaţi orice alte considerente şi urmărind condiţiile profesiunilor căutaţi un raport optim cu posibilităţile dv.

POŞTA PAGINII

Mioara Pană, elevă din satul Lipia, comuna Gruiu, „de lîngă frumosul Snagov" judeţul Ilfov: „mă pasionează foarte mult coafura dar părinţilor mei li s-a dat un răspuns care m-a descurajat foarte mult: la şcolile de coafură nu se primesc decît elevi cu buletin de Bucureşti. Dar cei de la sate cum îşi vor putea satisface dorinţele care le frămîntă gîndul. De ce numai elevii din Bucureşti pot intra în şcolile de coafură?"

Dragă Mioara, după ce ţi-am citit scrisoarea, am început să mă uit cu atenţie la elevii din Bucureşti în speranţa că voi descoperi poate acele calităţi speciale care le dă dreptul, în exclusivitate pe ţară, de a deveni colegii lui Figaro. Din păcate – cercetările mele n-au fost încununate de succes. Atunci am trimis scrisoarea ta tovarăşilor de la UCECOM despre care ştiu că se ocupă şi cu pregătirea unor astfel de meseriaşi. Cum aflu răspunsul ţi-l voi comunica Şi pentru că tu afirmi că nu ştiu, altă meserie n-aş putea să o duc la bun sfîrşit" s-ar putea să avem succes, înduioşîndu-i. Trebuie să li se întîmple şi lor uneori.

M-ar interesa să mă lămureşti cum de s-a întîmplat să-ţi placă meseria pe care ţi-ai ales-o. Mulţumiri pentru aprecierile făcute în legătură cu pagina „Profesia ta".

Alex. Ionescu, elev clasa a VIII-a, Adjud, Vrancea — „Mi-ar place nespus de mult să lucrez pe o navă maritimă. Mă gîndesc de pe acum la noua mea profesiune" Am înţeles că, în nici un caz, nu doreşti să lucrezi în marina fluvială dar nu cum şi unde aţi dori să-ţi exerciţi viitoarea profesiune: în marina militară sau cea comercială? Ca ofiţer? ca subofiţer? sau ca matelot? Pentru un viitor lup de mare, scrisoarea ta e destul de imprecisă după cum misterioase rămîn adresa ta exactă şi data la care ne-ai scris scrisoarea. Dacă ai de gînd să transmiţi tot aşa latitudinea şi longitudinea... mă întreb dacă, visînd ziua în care vei urca pe bordul unei nave, ţi-ai imaginat şi greutăţile meseriei alese.

VIAŢA BATE LA UŞĂ

de ALEXANDRU SEN

Scrie-mi, Sandule, cu toate precizările cerute şi-ţi voi răspunde cît mai repede. Te-aş ruga însă ca, în aceeaşi scrisoare, să mă lămureşti de ce crezi că eşti potrivit pentru această meserie. Poate-ţi dau vreo idee.

Radu F. Postelnicu — Bucureşti: Tema pe care mi-ai propus-o comportă o discuţie mai amplă. Te rog să mă anunţi telefonic sau în scris în ce după-amiază ai putea trece pe la redacţie pentru a discuta în linişte despre calităţile ce se cer unui psiholog medical. Notează-ţi adresa: „Scînteia tineretului", secţia învăţămînt, Casa Scînteii, telefon 17.60.10, interior 1756. Te aştept.

O. Andre — elev, Constanţa: „Întrebarea următoare nu e adresată de cineva care doreşte să-şi vadă numele publicat sau are trăsături necomune semenilor săi". Natura întrebării pe care o adresezi redacţiei mă sileşte să-l înlocuiesc în funcţia de poştaş pe scriitorul Ion Băieşu, căruia de fapt îi te-ai adresat. Dorinţa de a-ţi vedea numele publicat mi se pare firească (dacă ar fi cel puţin să judec după mine însumi, care am dorinţa asta de la vîrsta de 12 ani şi nu m-am vindecat de ea în următorii... peste treizeci), iar întrebarea pe care o pui: cum să devin regizor de operă, mă încredinţează că nu păcătuieşti prin nici o trăsătură deosebitoare de ceilalţi tineri de o seamă cu dumneata. În plus, mă aflu în situaţia de a-ţi da şi o veste bună: sîntem informaţi că în scurtă vreme, cel mult 2—3 săptămîni, va apare noul „Îndrumător pentru învăţămîntul superior" în care vei găsi răspuns la întrebările ce te preocupă.

Mihail Ungureanu — elev anul III uman — Rîşnov: „Îmi place muzica, desenul dar mai ales sculptura. Mă interesează ce şcoală aş putea urma după terminarea liceului pentru a-mi satisface pasiunea pentru arte". Deocamdată, dragă Mihail te afli undeva între Conservator şi Institutul de arte şi asta pînă în clipa cînd va fi limpede care din cele două muze, Euterpe sau colega ei necunoscută de la arte plastice, te va fi cucerit definitiv. În ceea ce mă priveşte, sînt încredinţat că zidurile despărţitoare între arte sînt artificiale şi frumuseţea este una singură Cum însă în organizarea învăţămîntului această compartimentare mai joacă un anumit rol, iar pe de altă parte nu poţi frecventa două institute în acelaşi timp, este necesar să începi prin a alege între muzică şi sculptură sau mai exact să te laşi ales de una dintre ele şi apoi îţi voi da sfatul cerut. Aş fi intervenit poate şi în alegerea asta punînd un cuvînt bun pe lîngă una din muze. Dar din scrisoarea ce mi-ai trimis nu apar limpede titlurile pe care intenţionezi să le valorifici atunci cînd le vei cere să te aleagă, care sînt mai autentice şi deci mai convingătoare. Scrie-mi despre dumneata ceva mai mult ca să înţeleg în ce direcţie trebuie înclinată balanţa.

Alena Cornea — elevă, clasa a XI-a, Constanţa. „În „Scînteia tineretului" nr. 6433 de joi 22 ianuarie ai găsit răspunsul la întrebările pe care ni le-ai pus în legătură cu bacalaureatul. Îndrumătorul pentru învăţămîntul superior, care va apare în curînd, îţi va ajuta să dezlegi şi cealaltă întrebare: la Bacău sau la Constanţa?"

Îţi mulţumesc pentru sugestiile referitoare la îmbogăţirea paginii „Profesia ta". Dacă ai citit ziarul în ultima vreme — şi fireşte că l-ai citit — ai constatat. desigur, existenţa unui număr sporit de răspunsuri la probleme ce te frămîntă — interviuri, popularizarea unor şcoli mai puţin cunoscute etc., deşi mi se pare că în ceea ce te priveşte, zarurile au fost aruncate Continuă să ne scrii

P.S.: Îi rog pe corespondenţii noştri să menţioneze pe plic „Pentru rubrica VIAŢA BATE LA UŞĂ".

GHID

ADMITEREA ÎN ŞCOLILE DE SPECIALIZARE POSTLICEALE

Se pot înscrie la aceste şcoli absolvenţi ai liceului de cultură generală sau ai altor şcoli echivalente. Înscrierile pentru concursul de admitere se fac între 1—22 septembrie, la sediul fiecărei şcoli în baza unei cereri însoţită de următoarele acte:

— certificat de naştere în original şi copie (copia se certifică de şcoală şi se păstrează anexată la cerere, iar originalul se restituie)

diploma de bacalaureat sau certificatul de absolvire a liceului (sau a altor şcoli echivalente — în original), buletin de analiza sîngelui, efectuată cu cel puţin 3 săptămîni înainte de concurs şi rezultatul examenului radiologic şi pulmonar (radioscopie, radiografie sau microfotografie efectuate cu cel mult 3 luni înainte de concurs), certificat medical eliberat de circumscripţia medico-sanitară la care candidatul se află în evidenţă.

Concursul de admitere este precedat de examinarea medicală care se va face cu 1—3 zile înainte de începerea probelor scrise. Candidaţii respinşi la examinarea medicală nu sînt primiţi la concursul de admitere.

Concursul se va da din materia cuprinsă în programele şcolare ale claselor IX—XII de liceu. Obiectele la care se ţine concursul de admitere diferă de la o specialitate la alta. Pentru specialităţile la care se prevede lucrare scrisă la limba română, aceasta constă dintr-un subiect de literatură, cu excepţia stenodactilografiei, la care se adaugă şi o analiză gramaticală

Admiterea în şcoală a celor reuşiţi se face în ordinea descrescîndă a mediilor, în limita locurilor planificate pentru fiecare specialitate. La concursul de admitere nu există reuşiţi fără loc şi nu se aprobă reexaminarea.

În timpul concursului de admitere, şcolile vor asigura în limita posibilităţilor cazarea şi — contra cost — hrana candidaţilor care nu sînt din localitate, nedepăşindu-se însă alocaţia stabilită pentru şcolile respective.

ŞCOLILE POSTLICEALE AGRICOLE

Candidaţii care vor să urmeze şcoli de specializare postliceală în ramura **Construcţii hidrotehnice** vor susţine examene la matematică (scris şi oral) şi la fizică (oral), pentru **cadastru şi organizarea teritoriului** vor susţine examene la matematică (scris şi oral) şi la desen liniar (lucrare grafică): pentru **Conservarea cerealelor** — se dă examen la chimie (scris şi oral) şi fizică (oral), iar în ramura **Hidrotehnică agricolă** examenul va consta din proba scrisă şi orală la matematică şi oral la fizică.

Asemenea şcoli funcţionează în următoarele localităţi: **Constanţa** — Bd. Aurel Vlaicu nr. 84 Şcoala postliceală agricolă cu specialitatea Conservarea cerealelor; **Craiova** — str. Mihai Viteazul nr. 2, Conservarea cerealelor; **Craiova** — Calea Bresteî nr. 97. Construcţii hidrotehnice şi Hidrotehnică agricolă; **Iaşi** — Aleea Sadoveanu nr. 41, Cadastru şi organizarea teritoriului; **Braşov** — str. 23 August, Cadastru şi organizarea teritoriului; **Baia Mare** — str. Progresului nr. 43 Construcţii hidrotehnice; **Sibiu** — str. Banatului nr. 2, Cadastru şi organizarea teritoriului **Bucureşti** — str. Gh. Şincai nr. 8—10. Şcoala postliceală energetică — specialitatea construcţii şi exploatare instalaţii hidrotehnice.

NU VOM PRECUPEȚI NICI UN EFORT PENTRU ÎNDEPLINIREA ȘI DEPĂȘIREA PLANULUI DE STAT PE ANUL 1970

Brăila

Pentru a ne spori contribuția la realizarea grandiosului program de edificare a socialismului în patria noastră, în numele tuturor oamenilor muncii din județ răspundem cu entuziasm chemărilor la întrecere adresate de organizațiile de partid ale comitetelor județene Brașov și Timiș ale P.C.R. și ne angajăm pentru :

● Ridicarea productivității muncii cu 1 la sută. ● O producție globală suplimentară de 63 milioane lei și o producție marfă peste plan de 55 milioane lei. ● Prevederile planului de export vor fi depășite, sub raport valoric, cu 17 milioane lei. ● 10 milioane lei beneficii peste plan. ● În agricultură se vor obține, peste prevederile planului, 15 000 tone porumb boabe, 2 800 tone floarea-soarelui, 4 000 tone de sfeclă de zahăr și 4 000 tone de struguri.

Dolj

Plenara Comitetului județean de partid Dolj a primit cu entuziasm chemările la întrecere lansate de organizațiile județene de partid Brașov și Timiș, angajîndu-se :

● În industrie, planul producției marfă va fi depășit cu 60 milioane lei. ● Vor fi realizate peste prevederi o locomotivă Diesel-electrică, 3 000 kV motoare electrice, 2 500 tone îngrășăminte azotoase, 15 milioane mc gaze, confecții în valoare de 5 milioane lei. O producție suplimentară pentru fondul pieței în valoare de 8 milioane lei. ● 10 obiective industriale și social-culturale vor fi puse în funcțiune înainte de termen. ● Beneficii peste plan de 15 milioane lei. Sporuri însemnate la producția de grîu, porumb, floarea-soarelui, carne și lapte. ● Livrarea suplimentară la fondul de stat a 100 tone grîu, 500 tone porumb, 300 tone carne, 2 500 tone legume, 700 tone floarea-soarelui și 2 500 hl lapte.

Mureș

Analizînd rezervele și posibilitățile de care dispune economia județului, plenara Comitetului județean de partid Mureș consideră că sînt create condiții pentru realizarea și depășirea sarcinilor pe anul 1970. Răspunzînd chemării adresate de organizațiile județene de partid Brașov și Timiș, organizația județeană de partid Mureș, în numele celor peste 60 000 de comuniști din județ, al tuturor oamenilor muncii de pe aceste meleaguri, români, maghiari, germani, își ia următoarele angajamente :

● La planul producției marfă — o depășire de 1 la sută. ● Sporirea productivității muncii cu 700 lei pe salariat. — 15 milioane lei beneficii peste prevederile planului. ● Depășirea planului la export cu 10 milioane lei. ● Asimilarea peste plan a 90 produse noi. ● Producția totală de legume va spori cu 16 la sută față de plan în I.A.S. și cu 3 la sută în C.A.P. ● Livrarea suplimentară la fondul de stat a 1 000 tone grîu și porumb, 320 tone fructe, 1 600 tone legume și 300 tone carne.

Ilfov

Analizînd rezultatele obținute, plenara comitetului județean de partid consideră că prin valorificarea mai eficientă a posibilităților de care dispun unitățile economice sînt create condiții pentru realizarea și depășirea obiectivelor prevăzute pentru acest an. Pe această bază, organizația de partid a județului Ilfov se angajează:

● Cu 50 milioane lei va fi depășit planul producției marfă. ● Produse peste plan pentru fondul pieței în valoare de 20 milioane lei. ● Depășirea planului de export cu 3,5 milioane lei valută. ● Reducerea importurilor cu 0,5 la sută față de plan. ● Sporirea productivității muncii cu 1 250 lei pe salariat. ● Beneficii peste plan de 15 milioane lei. ● Livrarea la fondul statului a 4 000 tone porumb, 2 800 tone floarea-soarelui, 4 820 tone legume, 1 410 tone carne, 6 100 hl lapte peste plan.

Sălaj

Pornind de la sucesele obținute pînă în prezent în dezvoltarea economică și social-culturală a județului, de la evaluarea realistă a resurselor materiale și umane de care dispune, organizația județeană de partid, în numele tuturor oamenilor muncii din această parte a țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — se angajează :

● Planul producției marfă vîndută și încasată va fi depășit cu 1 la sută, iar cel de export cu 2 la sută. ● Productivitatea muncii va spori suplimentar cu 3 la sută. ● Asimilarea peste plan a 28 sortimente noi. ● Creșterea cu 7 milioane lei a producției agricole planificate. ● 3 000 hl lapte, 360 tone carne bovine și 95 tone carne ovine peste plan.

Municipiul București

Angajamentele luate, fermitatea cu care oamenii muncii din municipiul București sînt hotărîți să le realizeze, reprezintă dovada deplinei lor adeziuni față de politica științifică a partidului, încrederea în viitorul luminos al patriei noastre. Asigurînd conducerea partidului, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că între cuvîntul lor și faptă nu va exista nici o deosebire, comuniștii din municipiul București, împreună cu ceilalți oameni ai muncii din Capitală, nu-și vor precupeți nici un efort pentru transpunerea în viață a politicii partidului nostru, contribuind astfel la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, la ridicarea patriei noastre pe culmile civilizației socialiste și comuniste.

● Planul producției marfă în industrie va fi depășit cu 500 milioane lei, din care pentru fondul pieței 200 milioane lei. ● Planul de export va fi depășit cu 80 milioane lei. ● Productivitatea muncii va crește cu 1 la sută. ● 110 milioane lei beneficii suplimentare prin sporirea eficienței activității economice a unităților industriale. ● 20 de obiective industriale și capacități de producție, precum și 3 900 de apartamente realizate înainte de termene. ● 5 000 de proiecte de execuție și 525 de studii tehnico-economice predate înainte de prevederi.

Gorj

Apreciind rolul mobilizator pe care-l reprezintă întrecerea în activitatea tuturor colectivelor de muncă, plenara Comitetului județean de partid Gorj, răspunde cu entuziasm, în numele comuniștilor și al tuturor oamenilor muncii, la chemările lansate de organizațiile județene de partid Brașov și Timiș și se angajează să desfășoare o intensă activitate în vederea realizării și depășirii prevederilor planului pe anul 1970.

● În 1970, valoarea producției marfă, peste plan 20 milioane lei. ● Productivitatea muncii crește, peste prevederi, cu 600 lei pe salariat. ● 4 milioane lei beneficii peste plan. ● Trei capacități industriale, incluse în planul de investiții pe 1970, vor fi puse în funcțiune cu 30 de zile mai devreme. ● În agricultură se vor obține, peste prevederi : 700 tone grîu, 1 000 tone porumb, 150 tone carne, 500 hl lapte și alte produse.

Maramureș

Analizînd cu exigență și responsabilitate rezultatele obținute în îndeplinirea planului și a angajamentelor pe anul 1969, precum și rezervele și posibilitățile de care dispun unitățile economice maramureșene, plenara comitetului județean de partid a apreciat că există condiții pentru depășirea planului de stat pe anul 1970. Totodată, socotind că sarcinile care stau în fața oamenilor muncii din Maramureș — români, maghiari și de alte naționalități — se încadrează organic în eforturile pe care întregul popor le depune pentru înfăptuirea programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al partidului, plenara a răspuns cu entuziasm chemărilor la întrecere adresate de comitetele județene de partid Brașov și Timiș.

În numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii, se subliniază în răspunsul adoptat de plenara comitetului județean de partid Maramureș, asigurăm conducerea partidului, personal pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, că ne vom mobiliza toate eforturile, întreaga noastră energie și capacitate creatoare pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate pe 1970, în scopul creșterii aportului județului nostru la înflorirea patriei.

● Prevederile planului producției marfă, în industrie, vor fi depășite cu 50 milioane lei ● Economii la prețul de cost — 10 milioane lei ● Beneficiile suplimentare se vor ridica la 10 milioane lei ● Nivelul planificat al productivității muncii va spori cu 1 la sută ● 17 obiective industriale vor fi puse în funcțiune cu 10—60 de zile mai devreme ● Oamenii muncii din agricultură vor livra suplimentar, la fondul centralizat, 100 hl. lapte, 30 tone carne, 500 000 ouă, 100 tone fructe și 50 tone legume.

ÎN ACTIVITATEA POLITICO-EDUCATIVĂ A ORGANIZAȚIILOR U.T.C.

PROGRAM PROPRIU înseamnă EFORT PROPRIU!

Măsurile privind îmbunătățirea activității politico-ideologice prevăd, la loc de frunte, necesitatea ca fiecare organizație U.T.C. să-și întocmească un *program propriu* de pregătire politică, cu acțiuni care să se nască și să se aplice la specificul locului de muncă al fiecăreia, să încerce rezolvarea unor probleme de educație ale unui anumit colectiv, irepetabile prin caracterul lor bine delimitat. Un program care să susțină din unghiuri de vedere diverse și convingătoare temele principale, referitoare la dezbaterea documentelor Congresului X.

În sensul acesta, trebuie spus că eforturile Comitetului județean Vîlcea al U.T.C. vădesc dorința de a ieși în întîmpinarea cerințelor impuse de acest proces multilateral. Comitetul județean U.T.C. a fost cel care a făcut primul pas, difuzînd în comune un ciclu de trei expuneri, cu simplă utilitate orientativă, *„niște tematici, dar de fapt cuprind tot ce trebuie pentru a fi adevărate lecții"*, preciza primul secretar, *Constantin Dinculescu.* Acestora urmează să li se adauge încă două.

Numai că acest prim pas, făcut mai de mult, la vremea lui, nu a fost urmat și de al doilea. Organizațiile comunale, care trebuiau să continue ceea ce fusese început de județ, n-au mai răspuns invitației implicite ce li se adresa. Pentru multe din organizațiile U.T.C. ale județului, *programul propriu* începea să însemne mai curînd un plan în plus, o obligație care, ca și programul de activități trimestriale, servește mai mult pentru dosar decît pentru orientarea reală a muncii de pregătire politică. La Băbeni, de pildă, cele cîteva organizații prin care am trecut nu aveau decît o modestă listă cu 4—5 teme înșirate una după alta, aceleași de la o organizație la alta ; la Fabrica de talpă din Drăgășani, dimpotrivă, ne aștepta un program bogat, cu multe-multe acțiuni, suspect de multe chiar, fiindcă programul acesta atît de consistent fusese întocmit în mare grabă, în ziua sosirii noastre, pentru că noi am acceptat să-l vedem și seara, dacă nu l-am putut vedea la prînz; la Ștefănești, un program într-adevăr bine gîndit, cu cicluri de activități care completau armonios expunerile principale lăsa și el umbre de îndoială în ceea ce privește realizarea lui : prima din aceste acțiuni fusese făcută abia către jumătatea lunii ianuarie, iar pentru aceasta fusese nevoie de prezența unui colectiv al județului. Și așa mai departe.

Ce aveau, așadar, *propriu* aceste programe, adică izvorît din cerințele organizației, care le zămislise ? Nimic sau foarte puțin. Cel mult, o singură trăsătură, care era într-adevăr comună multor organizații, mai cu seamă celor de la sate, aceea că, aproape de jumătatea lunii ianuarie, un mare număr de organizații nu susținuseră nici măcar prima din expunerile oferite de județ.

Atunci, comitetul județean U.T.C. a fost nevoit să intervină din nou. În zilele cînd ne aflam noi acolo, acționau deja cinci colective conduse de secretari și șefi de secție ai comitetului județean U.T.C., care urmăreau să mai dea „o mînă de ajutor" organizațiilor. *„Exclusiv pentru ajutor,* ni s-a spus, *de data asta am înlăturat controlul"*, și după cîte ne-am dat seama din cele văzute în colectivul de la Drăgășani, ajutorul acesta se îndrepta într-adevăr spre o singură direcție : activitatea de pregătire politică. Chiar și așa însă, trebuie să recunoaștem, din nou, că și inițiativa aceasta este lăudabilă. Pentru că numai așa, datorită acestor colective, au putut trece multe organizații, în dreptul activității lor „proprii", măcar expunerea primei teme : Fabrica de încălțăminte din Drăgășani, I.I.L. (care încă urma s-o aibă, a doua zi, deci nu o avusese mai demult, după cum încerca să ne convingă, prost informat, secretarul comitetului orășenesc, *Ion Lazăr*), sau comunele Voicești, Zătărei, Ștefănești și încă altele.

Dar, din păcate, procedeul a avut și un aspect mai puțin plăcut. Ținute de colectivele acestea, de activiști ai județului, care au urmărit în primul rînd *să se țină*, expunerile au rămas simple lecții generale, teoretice, fără caracterul unor aplicații concrete la locul de muncă și fără unghiul pe care îl deschide analiza unor probleme specifice fiecărei cooperative agricole sau întreprinderi. În mod normal, temele desprinse din documentele Congresului X ar fi căpătat și ar fi trebuit să capete o mai mare valoare practică printr-o ancorare precisă în frămîntările de fiecare zi ale unității, prin reflectarea unor probleme intime ale producției. Lucrul acesta nu s-a întîmplat însă. Ar fi fost datoria organizațiilor U.T.C. respective s-o facă, și aceasta ar fi însemnat afirmarea unui punct de vedere propriu al lor, însă n-au făcut-o, pentru că inaugurarea sistemului de pregătire politică n-a fost de fapt o acțiune a lor, ci a județului.

„Bine ar fi dacă s-ar ține măcar astea, așa cum sînt", exclama din nou primul secretar, ceea ce trăda, dincolo de o anumită stare de lucruri, și o îngrijorare ascunsă. Într-adevăr, rezultatele aplicării acestui procedeu pot avea și alte consecințe, previzibile de pe acum. În mod normal odată ce trebuie să acționeze numai *cînd* le îndeamnă județul și numai *cum* le spune el, comunele pot ajunge treptat să nu mai socotească de datoria lor ceea ce fac, ci a altora. Felul cum s-a muncit de către colectivele respective și faptul că a fost atît de necesară prezența lor de la început, ne fac să credem că lucrurile vor merge și mai departe în același ritm. Ne gîndim la unele voci pe care le-am auzit deja printre secretarii unor organizații : *„Nu știm cum o să facem pentru a doua temă"*. Așa că nu e deloc exclus să mai auzim de încă un colectiv — și să se țină și tema a doua, de încă unul — pentru tema a treia și așa mai departe. Ceea ce nu e prea departe nici de intențiile existente deja.

Și asta numai fiindcă nu s-a înțeles bine că printr-un *program propriu* de pregătire organizațiile trebuie să răspundă unor nevoi specifice, că aceasta înseamnă în primul rînd exprimarea unui punct de vedere propriu, personal — iar dacă este așa, atunci organizațiile trebuie ajutate să și-l rostească, dar să și depună efectiv efortul presupus de o asemenea întreprindere.

D. MATALĂ
MIRCEA CRISTEA

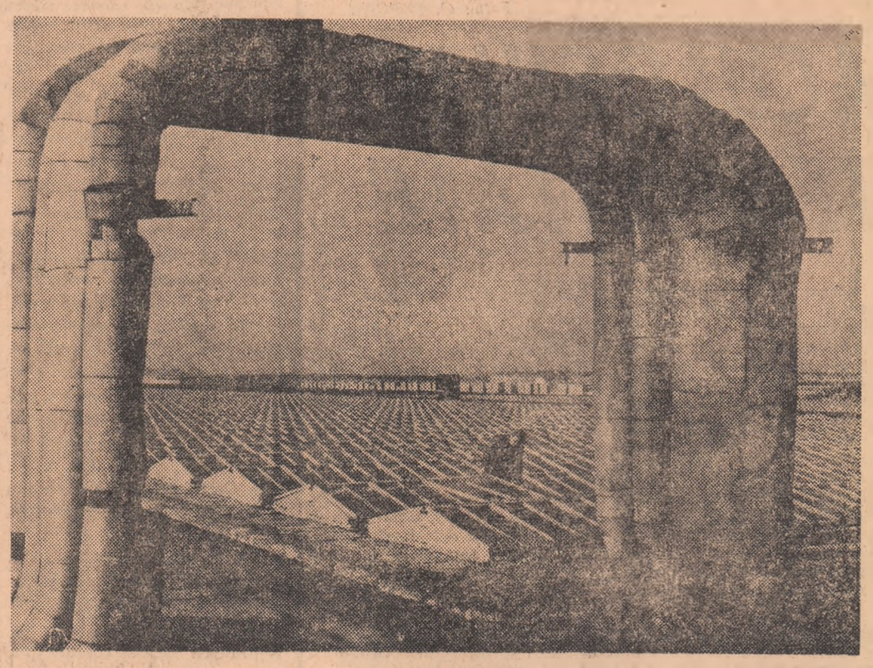

Imagine panoramică a modernului complex de sere din Zagna- Vedeni, aparținînd I.A.S. „Dunărea"

ORDINE, DISCIPLINĂ, RĂSPUNDERE

(Urmare din pag. I)

contribui eficient, este mobilizarea tinerilor la formele de pregătire profesională organizate în unitățile departamentului nostru, precum și la stimularea pregătirii într-o meserie sau alta ținînd seama de aptitudinile și interesul fiecărui tînăr.

În mod practic, în colaborare cu organizația U.T.C. trebuie să determinăm în rîndul tineretului o preocupare individuală tot mai susținută pentru perfecționarea și lărgirea orizontului de cunoștințe tehnice necesare însușirii și aplicării noilor condiții ce trebuie asigurate în procesul de transport și de producție.

O bună pregătire profesională și exigența pentru formarea unor cadre care să se afirme cu maturitate, constituie premisele utilizării eficiente a mijloacelor și instalațiilor din dotare, reducerea duratelor de staționare sub operațiuni a mijloacelor de transport, execuție ireproșabilă a lucrărilor de investiții, aplicarea cu maximum de eficiență economică a măsurilor de organizare superioară a producției și a muncii în sectoarele noastre de activitate. Iată de ce am fost de acord cu inițiativa luată nu de mult de Comitetul Central al U.T.C. în sprijinul consolidării pregătirii tinerilor conducători de la volan și de ce noi privim cu deosebit interes activitatea ce se desfășoară în această direcție la nivelul județelor. Am convingerea că asemenea acțiuni își pot găsi larg aplicarea în activitățile din transporturi și pe viitor vom fi dornici să vedem înfiripîndu-se tradiția lor, extinsă la meserii tot mai diverse. Personal aș fi bucuros dacă în cadrul acestor acțiuni, tinerii din transporturi vor ajunge la faza pe țară ; important însă rămîne faptul că un număr tot mai mare din tinerii noștri înțeleg necesitatea de a cunoaște mai mult, de a-și perfecționa și dezvolta cu pasiune orizontul lor științific, atît de necesar domeniului aplicativ.

Dacă rămînem pentru un moment în cadrul subiectului pe care îl abordăm în discuția noastră, aș indica o altă acțiune la care contribuția organizației U.T.C. se poate dovedi deosebit de utilă. Iată, de pildă, în același timp cu preocuparea pentru realizarea obiectivelor arătate, o deosebită atenție trebuie să acordăm sarcinei privind raționalizarea consumului de combustibil și lubrifianți.

— Ne amintiți astfel și de apelul lansat prin intermediul acestei rubrici, de tovarășul ministru al petrolului către tinerii ce lucrează în acele sectoare ale economiei, mari consumatoare de combustibil. Era în fapt o invitație deschisă tuturor celor ce au în mînă robinetul acestor prețioase produse petroliere.

— Invitația este pe depline valabilă mai ales în cazul nostru. Tocmai de aceea insist asupra importanței participării tinerilor la economisirea combustibililor, a carburanților și lubrifianților nu doar ca executori ai unor dispoziții administrative, ci pe baza unei convingeri proprii, prin căutarea de fiecare în parte a soluțiilor de natură să optimizeze consumul. Un obiect de analiză concret, pretext de investigare continuă, avînd ca termeni de comparație indici existenți pe plan mondial.

— Cunoaștem că și în 1970 în cadrul departamentului vor avea loc lucrări de investiții importante. V-am ruga să vă referiți la ceea ce așteptați de la tinerii încadrați pe șantiere și în mod expres la ce vă gîndiți că ar putea face organizațiile U.T.C..

— Menționez că în acest ultim an al cincinalului este prevăzută executarea modernizării sau construcției unor drumuri noi în lungime totală de peste 400 km. În acest fel, pînă la sfîrșitul anului, peste 80 la sută din totalul rețelei de drumuri naționale vor fi modernizate. Este vorba în principal de cel de al doilea fir de circulație pe magistrala București—Pitești, și de numeroase alte trasee precum : Miercurea Ciuc — Gheorghieni, Topliță — Borsec — Bistricioara, Sighet — Rona, Călărași — Oltenița, Tg. Jiu — Baia de Aramă, Brăila — Tulcea, Turnu Severin — Ploștina, Dorohoi — Rădăuți Prut etc. Executarea la termen, la prescripțiile de calitate cerute, este fără îndoială o îndatorire a celor ce lucrează deja pe aceste șantiere. Insistăm ca tinerii constructori de drumuri, să înțeleagă pe deplin răspunderea pe care o presupun lucrările respective în condițiile sporirii vitezelor de circulație și a intensificării traficului rutier din țara noastră. Amintind bunele rezultate ce a dat în anii precedenți organizarea de tabere de muncă patriotică ale tinerilor în construcția de drumuri, cred că folosirea experienței dobîndite ar fi de natură să facă substanțială prezența organizației U.T.C. în creșterea eficienței lucrărilor de investiții, oferind totodată un cadru deosebit educației patriotice a tineretului.

Obținerea rezultatelor care se așteaptă de la noi, pe linia succeselor raportate în 1969, este condiționată în mod nemijlocit de întărirea disciplinei și răspunderii la fiecare loc de muncă, la toate nivelele.

— Formulată astfel, referirea la disciplină are în vedere nu numai pe tineri. Ce aveți de exprimat în mod direct la adresa lor ?

— Respectarea întocmai a disciplinei de plan, a ordinelor și dispozițiilor de serviciu, a regulamentelor este o îndatorire elementară a oricărui salariat. Din păcate, acest lucru nu este totdeauna înțeles. De știut le știu toți, dar nu toți le respectă. Trebuie să recunoaștem că și în transporturi cazurile cele mai dese de indisciplină apar tot în rîndul celor mai puțin virstnici — și ca ani și ca vechime în meserie. Se ivește în mod firesc necesitatea de a ne îndrepta mai insistent atenția asupra acestora, pentru a preveni acte de natură să le umbrească rezultatele în muncă, să ne sporim eforturile pentru a preîntîmpina pagubele, stricăciunile ivite din neglijență sau din nerespectarea instrucțiunilor. În transporturi nu o dată actele mărunte de indisciplină pot genera pierderi materiale și chiar victime omenești. Un conducător auto nepriceput sau nedisciplinat își pune în pericol nu numai viața lui, ci atentează în același timp la viața celor pe care îi transportă și a celor pe care-i întîlnește în cale. Iată, așadar, cum un singur om devine focar de pericole. Am ținut să insist asupra acestui aspect întrucît, așa cum aminteam mai înainte, realizarea ritmică a sarcinilor de transport, deservirea în condiții superioare a economiei, a publicului călător este indisolubil legată de întărirea disciplinei în toate verigile sale. Aș vrea să cred că forța educativă a organizației U.T.C. nu-și va întîrzia efectele în acest sens.

La planșetă, tînăra desenatoare Gheorghița Mitruț din cadrul serviciului Constructor șef al Uzinei „7 Noiembrie" din Craiova, conturează desenul unui nou reper
Foto : FL. ROȘOGA

Cercetarea biologică așteaptă...

(Urmare din pag. I)

garia, Bulgaria, Elveția, S.U.A., Italia) și sînt folosite în experiențele institutelor de specialitate, în țara noastră nu se manifestă interes pentru aceste cercetări. Dimpotrivă, se reiau o serie de cercetări în alte institute, după ce în facultate s-au obținut rezultate pozitive care ar putea fi doar continuate și aprofundate pentru a scurta drumul, și așa foarte lung și anevoios, dintre laborator și producție. Sugerăm de aceea Ministerului Învățămîntului, C.N.C.S., Ministerului Agriculturii și Silviculturii să stabilească o serie de modalități pentru coordonarea tematicii cercetării științifice (inclusiv a tezelor de doctorat). Alcătuirea unor colective comune formate din biologi, (citologi, embriologi, fiziologi agronomi, biochimiști), care să abordeze o anumită tematică s-ar solda după părerea noastră cu rezultate dintre cele mai bune pentru economia națională. Recenta lege a cercetării științifice creează cadrul organizatoric favorabil pentru inițierea unor asemenea colaborări și noi sîntem pregătiți pentru a le înfăptui.

O altă problemă care cred că ar trebui reținută de factorii de răspundere este aceea a locului și rolului biologului în institutele departamentale din domeniile : agronomic, silvic, medical etc.

Așa cum am afirmat mai sus, deși prin natura obiectului de studiu biologia oferă baza teoretică pentru un număr mare și variat de științe ca medicina, agricultura, silvicultura, zootehnia, nu în toate domeniile de activitate și nu de către toți factorii de răspundere se recunoaște locul și rolul biologului-cercetător.

Un exemplu al consecințelor negative ce decurg din această situație îl reprezintă exploatarea bogățiilor naturale ale Deltei Dunării. Efectuată fără a se baza pe un prealabil studiu biologic aprofundat ea a dus la rezultate din cele mai nefavorabile. În loc ca producția de stuf să crească, an de an, s-au înregistrat oscilații pronunțate, apărînd pericolul unor perturbații în menținerea echilibrului biologic, cu consecințe negative, dintre cele mai grave. Elaborarea unor proiecte de desecare a unor bălți, lacuri sau de construire a unor unități industriale fără a se efectua un studiu biologic complex, ridică ulterior o serie de probleme foarte serioase.

Cît privește introducerea în producție a unora din rezultatele cercetărilor noastre, ea pare a fi de perspectivă îndepărtată, datorită reținerii, lipsei de receptivitate și colaborare între diferitele colective din învățămîntul superior și institutele departamentale sau ministere.

Credem că o asemenea situație este anormală, în contradicție cu dezideratele atît de clar exprimate în repetate rînduri de către conducerea partidului și statului nostru. Tocmai de aceea, așteptăm măsurile ce se impun pentru deplina și grabnica valorificare a rezultatelor acestor cercetări.

Fabrica de porțelan în construcție la Alba Iulia

La Alba Iulia se construiește o fabrică de porțelan care va avea în final o capacitate anuală de 5 500 tone. Potrivit aprecierilor antreprenorului general — Întreprinderea de construcții-montaj Cluj — ca urmare a executării unui volum mare de lucrări față de cel planificat, fabrica va produce chiar în trimestrul IV al anului acesta, respectiv cu circa șase luni mai devreme față de termenul inițial. În prezent constructorii efectuează lucrările de finisare la principala hală industrială, precum și la unele secții auxiliare. Se află într-un stadiu avansat amenajarea rețelelor de alimentare cu energie termică și electrică, a celor de apă și telecomunicații. Peste puțin timp va începe montajul utilajelor și instalațiilor.

Noua unitate va produce, îndeosebi, articole de menaj atît pentru piața internă, cît și pentru export.

TEATRUL FOLCLORIC

Între tentația SPECTACULOSULUI ȘI AUTENTICITATE

Ceea ce a izbutit să închege, poate mai înainte de orice, acest festival de teatru și datini folclorice a fost un anumit *sistem organizat de preluare și valorificare a unor moșteniri folclorice tradiționale* care au fost, mai mult sau mai puțin, scăpate din atenție într-o vreme nu prea îndepărtată. Iar întreprinderea pornită în ultima perioadă este atît de meticulos pusă la cale, încît, chiar și festivalul de la Iași, deși ajuns la a treia manifestare, se poate lăuda cu unele puncte inedite: cîteva jocuri care abia acum, fiind de curînd descoperite, au văzut lumina scenei. Pe de altă parte, asemenea festivaluri nu rămîn simple treceri în revistă, urmărite ca un spectacol de teatru oarecare, ci devin în același timp prilejuri utile de cercetare științifică, obiect de studiu deci, de aprofundare din partea unor specialiști, pentru reținerea elementelor cu adevărat valoroase și conservarea lor în timp. *Gheorghe Rusu*, secretar al Comitetului județean Iași al U.T.C., care, sintetizînd întregul efort depus, era de părere că *festivalul a reușit în bună măsură să reintroducă în circuitul valorilor unele elemente de teatru folcloric tradițional și unele datini specific moldovenești, a căror redescoperire continuă, făcută cu simț de răspundere și cu un criteriu de selecție competent, este capabilă să valorifice și să permanentizeze cu trăinicie în timp trăsături adînci ale artei și spiritului poporului nostru.*

Dar (pentru că există și de data asta un „dar"...), aceleași festivaluri nu se vor, din păcate, numai atît, ci sînt în același timp și niște *concursuri*. Spectacolele urmăresc, în mod firesc, mai întîi de toate, latura... spectaculoasă — iar de aici se ivesc unele exagerări și denaturări care mai curînd îndepărtează de scopul propus decît apropie. Nici în spectacolul-concurs de la Iași nu au lipsit aceste alunecări de la treapta exigenței calitative, aș spune chiar că, dimpotrivă, au fost supărător de multe, nu numai în elementele exterioare, ținînd de limbaj sau costumație, ci și în concepția structurală a unor „piese". Este într-adevăr, greu de înțeles, apariția în textul consacrat a unor cuvinte sau expresii ca *„amanta mea"*, *„bonjour"*, sau *„hai sictir"*, decît prin intervenția unor instructori artistici binevoitori dar mai puțin calificați. Este însă și mai greu de înțeles, în continuare, apariția pe scenă a unui dans care mi se pare total în afara notei dominante a festivalului, „Damele", care este un fel de mazurcă de salon, executat într-un suspect stil popular, de niște domnișoare de pension (cu voal pe față!) și de niște „ofițerași" țepeni. Dacă am admirat, într-un alt dans, roșiorii cu fetele de la Gura Bidiliței, pentru ritmul lui plin de surprize și pentru virtuozitatea executanților, sau jocurile cu oaia, cu capra, cu cerbul, cu ursul, din diferite părți ale județului, pentru autenticitatea lor, în cazul acesta n-am înțeles deloc cum a funcționat rigoarea selecției. Lucrurile nu se opresc însă aici. Există și alte consecințe ale grabei de a valorifica, mult mai alarmante. Caracterul de *concurs* și de *spectacol* imprimat acestor festivaluri îi determină și pe interpreți să se creadă *actori* și să joace *„ca la teatru"*. Poate de aceea multele variante ale „Jienilor" sau „Bandei lui Bujor" semănau aproape toate între ele, pentru că nu încercau să se impună prin ceva ce avea specific fiecare, ci se doreau niște scenete dintr-o brigadă de agitație, cu aceeași așezare imobilă în semicerc, pe care ne-au înrădăcinat-o atît de bine brigăzile, încît nu o mai putem înlătura". Conferențiarul universitar *Vasile Adăscăliței*, șeful catedrei de folclor a Universității ieșene, membru în juriu, ne spunea: *„Caracterul de competiție al unei asemenea manifestări poate duce la distrugerea unor reale bogății tradiționale, pentru că, aici, nu ne mai interesează de fapt care este „mai bună", sau „mai frumoasă", ci să le păstrăm pe toate în egală măsură. În direcția aceasta poate că ar fi demnă de reținut o anumită restringere teritorială a zonelor de cercetare, nu prin confruntarea prea largă la nivelul unui județ sau mai multora, ci prin pătrunderea mai la obiect, prin cercetarea cît mai la fața locului. Avem nevoie să cunoaștem tradițiile poporului nu așa cum sînt interpretate pe scenă, ci în înfățișarea sub care se păstrează în fiecare sat".*

Un adevăr la care nu mai trebuie adăugată decît o singură nuanță, reieșită din discuția pe care am avut-o cu mai mulți dintre organizatorii festivalului de la Iași. Primul secretar al comitetului județean U.T.C., *Gheorghe Prisăcaru*, sublinia și el, printre alte rațiuni majore ale acestei manifestări, și pe aceasta: *„Reînvierea tradițiilor este necesară nu numai dintr-un spirit de reconstituire arheologică a trecutului, ci mai ales pentru reintroducerea lor într-un circuit mai larg, pentru a cîștiga continuitate în timp. Iar cel căruia îi revine o mare parte din datoria să le ducă mai departe este tineretul.*

D. MATALĂ

Datinile și obiceiurile satelor moldovene au defilat mai întîi pe străzile Iașului

Foto: O. PLECAN

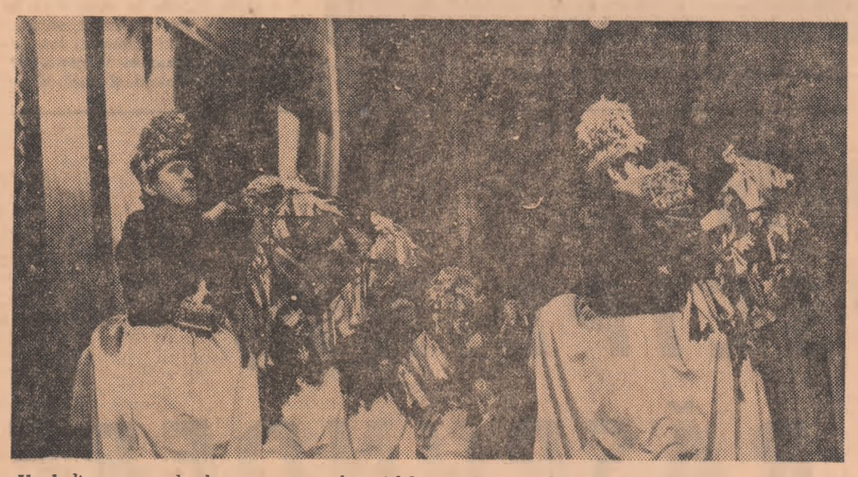

Unul din momentele de autentică tradiție folclorică ale festivalului: Dansul roșiorilor de la Gura Bidiliței

NUMERELE DE INVENTAR

(Urmare din pag. 1)

civile, pe masa de ceremonii; în amfiteatru — pe tabla cu ecuații Plăcuțele de tablă — miliarde — trec prin viața noastră ca un rău obișnuit. S-a scris despre ele cu ură. Cu înțelegere. Cu umor. Cu perfidie. Cu subînțelesuri. Cu tragism. Cu fatalitate. S-a scris, s-a tot scris și — dovadă aceste rînduri — nu încetează să se scrie. Dar nici un semn de răspuns nu a venit. Nimeni nu se simte vizat. Nimeni nu crede că e de competență lui să se ocupe de o chestiune așa de mărunță. În schimb, ele continuă să apară, dovadă că nu e deloc neglijată și neglijabilă problema. Tone de metal sînt furate oțelăriilor. Ochii noștri suferă. Fiecare petec de frumusețe trebuie să aibă un colț țintuit. Fiecare dig nou o plăcuță. Fiecare tablou — o plăcuță. Chiar în vis, cei mai scrupuloși dintre noi se surprind cu privirea agățată de cîte o plăcuță de inventar.

Că numerele de inventar mai sînt atît de necesare azi, mă îndoiesc profund. Conștiința noastră, sau în cel mai rău caz memoria administratorilor noștri, ar avea dreptul să se simtă ofensate. Cîți dintre noi n-am opta pentru această sublimă curățenie?

Dar dacă nu se poate, dacă e obligatoriu, dacă aritmetica metalică e de neînlăturat, atunci aveți măcar milă: bateți cuielele încet! ocoliți locurile vizibile; respectați uleiul pictorilor, oțelul rotund al strungarului! gîndiți-vă mereu că pentru această netezime a transpirat un tîmplar sau și-a pierdut cîteva nopți din viață un inventator. Această claritate a fost plătită de plămînii dilatați ai suflătorilor în sticlă. Atenție, fragil!

• CRONICI • CRONICI • CRONICI • CRONICI •

Marile speranțe (II)

TELE-SPECTATOR

de IULIAN NEACȘU

Printre spectacolele care plac tinerilor, și nu numai lor, sînt și cele de muzică ușoară. Televiziunea, știind acest lucru, le programează din cînd în cînd în sala de spectacole a radioteleviziunii, beneficiind de un public care își plătește „figurația". Dintre „figuranți" cei mai mulți sînt tineri și tinere, care se înghesuie în jurul camerelor de luat vederi, aplaudînd cu îndîrjire cîntăreții pentru „a se vedea" a doua zi pe micul ecran. Deci sală există, public există, cîntăreți există și cele cîteva camere de luat vederi n-au decît să umble buimace pe acolo. Urmează o programare de emisie extrem de avantajoasă și gata succesul. Din acest punct de vedere nu avem de reproșat nimănui aproape nimic, vrem chiar să fim înțelegători chiar și cu acei spectatori care „se uită" aplaudînd. Despre altceva vrem să vorbim și anume despre conținutul unui asemenea spectacol. Pentru aceasta ne vom exemplifica opiniile cu ultimul concert-spectacol transmis duminică 25 ianuarie. Numit „Concertul speranțelor", concursul organizat de televiziune în colaborare cu „Săptămîna culturală" este mai mult decît binevenit. Scopul acestuia este să consacre tineri cîntăreți prin acordarea trofeului după trei succese de public. În sfîrșit, mi-am zis, iată și o inițiativă prin care tinerii iubitori de muzică ușoară își vor înălța proprii lor idoli. Astfel, cum Gică Petrescu sau Dorina Drăghici și-au însoțit admiratorii din tinerețe pînă azi, se va întîmpla ca tinerii din sală să încărunțească alături de Dorin Atanasiu sau de Angela Similea. Va fi așa? N-aș prea crede. Și de ce? Pentru că acest concurs nu acoperă total *în conținut* bunele intenții ale inițiatorilor, renunțînd la valoarea sa propriu-zisă în favoarea laturii comerciale. *Pentru că acest concurs nu lansează în primul rînd cîntece tinerești.* De la început este subliniată contradicția între intenții și realizare: pentru că în realitate, ni se oferă un cor de „gospodine" îndoliate într-un colț al scenei, dar mai ales melodii și texte naufragiate dintr-acelea după care „se ambeta" Zița, cerșindu-i cu lacrimi în ochi lui jupîn Dumitrache plăcerea unei seri la Union („hai, nene, la Union"). Mă întreb privind „speranțele" dacă sînt conștiente sau nu de falsul cîntecelor interpretate, ori de absurdul lor fals față de aceleași cîntece. De ce or fi atît de nefericiți în dragoste textierii noștri, cu inimi „de păcură", cu lacrimi veștede și strigăte de marinari naufragiați? După un cîntec nou (?!) cu „au și aoleu", venea unul cu „mă doare, plîng, respir", toate acestea „cuvîntări" de amor neînțeles plutind pe aripile muzicii de caterincă sau, cum bine se zice, de scîrța-scîrța. Să fie așa de triști băieții și fetele care cîntă, ori care ascultă, să-și fi pierdut toți „uzul rațiunii"? Să fie „amorul" singura preocupare tinerească? Pacea, războiul din Vietnam, munca, florile, cibernetica, cosmosul nu-i interesează pe tinerii noștri? E chiar așa incompatibilă muzica ușoară cu ceea ce numim în general „spiritul epocii" în sensul bun al expresiei, atît de organic asimilat de către tineret? Ori dacă ne plac și cîntecele de dragoste, nu e bine să reamintim prea frumoasele melodii ale „Mondialului" cu versuri din Eminescu? Știu, lucrurile nu sînt simplu de rezolvat. Totuși, folosind acest „concurs de speranțe", ar fi trebuit ca în loc să piseze căi vechi, tinerii interpreți să caute melodii, texte și interpretări care să-i apropie în chip real de vîrsta declarată în programul de sală. Or, a te învîrti în jurul microfonului, singura grijă în ceea ce privește mișcarea în scenă fiind să nu te împiedici de fir, rămîne la îndemîna oricui și ține de stadiul de „copilărie" al concertului. Nu cred că este bine să renunțăm la marea forță de atracție care este muzica ușoară, făcînd din aceasta, în cel mai fericit caz, o bunicuță, care de mult nu-și mai înțelege anii. Mi se pare, deci, că inițiatorii, continuînd, trebuie să „umble" puțin — părerea mea este că ar fi bine să umble chiar mai mult — la profilul, sau mai exact la *conținutul* concursului. Din aceasta muzica noastră ușoară, ca să nu mai vorbesc de tînăra generație de interpreți, nu ar avea decît de cîștigat.

Săptămîna capodoperelor

MUZICALĂ

Întîmplarea a făcut ca ultima „săptămînă muzicală" să ne ofere o agendă cu totul unică în care au fost programate trei din marile piscuri ale istoriei artei sonore: „Imperialul" și „Simfonia Destinului" a lui Beethoven precum și marea meditație bachiană — „Mathäus Passion".

Asemenea evenimente pot fi fără îndoială cu greu surprinse în simplele judecăți de valoare ale unor însemnări săptămînale.

Foarte arareori unul din colectivele noastre muzicale își permite să atace partitura zămislită de Bach în 1728, partitura care dincolo de sensurile legendei dramatice găsește în muzica „Cantorului de la Leipzig" unice momente de expresie artistică într-un limbaj de o veridicitate și o bogăție în fața cărora orice cuvînt rămîne străin.

Sub conducerea lui Mircea Cristescu, Filarmonica bucureșteană ne-a dezvăluit (chiar dacă unele momente nu depășeau stadiul unei lecturi) genialitatea construcției, ardoarea culminațiilor artistice, toată plasticitatea caracterizărilor muzicale.

Dincolo de insatisfacția versiunii „Imperialului", Simfonia a V-a pe care ne-a dăruit-o Iosif Conta în cel de-al doilea concert Beethoven, programat de orchestra simfonică a Radioteleviziunii, a însemnat un real eveniment interpretativ.

Versiunea lui Iosif Conta a „adus" toate atributele marilor tradiții. Orchestra a „recreat" întreaga tensiune a gîndirii beethoveniene. Magnifica transformare a motivului „destinului" inefabila mișcare lentă, energetica dezlănțuire a Finalului, a avut în orchestranții dirijați de Iosif Conta tălmăcitori entuziaști, relevînd marile sensuri dar și detaliile, demonstrînd înainte de toate curățenia sonoră și un remarcabil echilibru.

Interpretarea lui Iosif Conta a fost făurită dintr-un uimitor bloc de stîncă sculptat cu migala pe care o poate da numai marea pietate în fața artei „Titanului", ce severitate și concizie flamandă, sau dacă lucrări ca „Asparagos" ne sugerează nu știu ce similitudini secrete pe linia stilizărilor maxime, a fragilității și delicateții liniilor și petelor de culoare între arta sa și cea extrem orientală, aceasta nu se datorește obsesiei mărturisite sau nemărturisite a arhetipurilor, ci numai unei întîlniri fortuite.

Săptămîna muzicală nu a fost se pare un simplu moment în desfășurarea acestui an muzical. Ne mai așteaptă cîteva zile „pline" chiar în această săptămînă care a început...

Și pentru că în ziarul de sîmbătă nu am avut spațiul unei microavancronici, îmi permit să ofer cititorilor noștri cîteva detalii despre marea bucurie pe care ne-o prilejuiește „Olimpiada beethoveniană": audiția Simfoniei a IX-a de Beethoven, cea mai puternică dintre ultimele opere ale „Titanului", sublimă expresie a spiritului beethovenian.

Simfonia în care Beethoven folosește „Oda bucuriei" a lui Schiller a fost prezentată în primă audiție la 7 mai 1824.

Nici un fel de analiză muzicologică nu mi se pare mai completă ca minunatul gînd al exegetului său Romain Rolland. „Simfonia a 9-a este un confluent. În ea s-au unit și s-au împletit multe torente, venite de foarte departe și din regiunile cele mai felurite, de visuri, de vreri, de oameni din toate veacurile...

Și am putea spune că, spre deosebire de celelalte opt simfonii, ea este o privire în urmă planînd de pe o creastă peste tot trecutul. Îndelungatul timp scurs între Simfoniile a 8-a și a 9-a a provocat această îndepărtare a perspectivei, acest zbor planat peste o întreagă sumă de viață evocată. Nu zic că această viață trecută e înfățișată cu adevăr. E o evocare petrecută într-o minte vîrstnică brăzdată de răni, care a văzut sfîrșitul adesea amar sau dezamăgitor al experiențelor, al speranțelor... Lipsește dăruirea naivă a iubirii tinere, a orgoliului tineresc, a tinerei ambiții a lacrimilor tinere... Se adaugă în schimb un neasemuit dar al zeilor: puterea magică a bătrînului Prospero, care s-a înstăpînit peste forțele vieții, și aproape în același timp, s-a desprins de ele....".

În Festivalul beethovenian dirijat de Iosif Conta, Simfonia a 9-a interpretată alături de Simfonia a 7-a — o altă simfonie din „incomparabilele impare", („apoteoza dansului", cum o numea Wagner), — se va bucura de o excelentă echipă de soliști: Emilia Petrescu, Elena Cernei, Valentin Teodorian și Gh. Crăsnaru.

IOSIF SAVA

PLASTICĂ

Pictorul Viorel Mărginean

(Sala Dalles)

VIOREL MĂRGINEAN — „Femei din Maramureș"

În 1829 Constable scria: „În artă există două căi prin care oamenii încearcă să se distingă. Una ar constitui-o aplecarea sîrguincioasă asupra a ceea ce au creat alții; artistul imitînd acele opere, ori alegînd și combinînd diversele lor calități; în cealaltă el caută desăvîrșirea la sursa ei primară — natura. În primul caz artistul alcătuiește un stil pornind de la studierea tablourilor și produce o artă, fie imitativă, fie eclectică, în cel de-al doilea printr-o observare atentă a naturii el descoperă aici calități ce n-au fost niciodată mai înainte portretizate, alcătuind astfel un stil original". Ultimul tip de creație artistică cred că poate caracteriza exact și succint opțiunea sau mai degrabă structura unui artist ca Viorel Mărginean. El observă cu o mare acuitate realitatea, o trăiește profund și o exprimă în sensul cel mai propriu și cel mai neechivoc al vizualului; stilul pregnant, inimitabil nu este decît o consecință a structurii. În dreptunghiul unei pînze se poate descoperi imaginea coerentă a lumii, descrisă pînă în cele mai mici detalii, detalii investite cu funcții simbolice și caracterologice precise. Ele exprimă în fond credința celui care, asemenea unui Walt Whitman, poate afirma că „șurubul cel mai mărunt din palma mea poate înlocui tot mecanismul lumii". În această aplecare către universul „boabei și al fărîmei", în convingerea că „un fir de iarbă nu e mai puțin lucru decît munca pe care o depun stelele călătorind", că „un buratec e o capodoperă dintre cele mai mari", că „murele pădurii ar putea să împodobească pridvoarele cerului", ori că „o vacă păscînd cu cap aplecat e mai mîndră ca orice statuie", descoperim, prin echivalențe tacit și unanim recunoscute între micro și macrocosm, și propensiunea pentru „cosmicitate" a creației sale.

Viorel Mărginean este prin excelență un peisagist și cînd afirm aceasta nu am în vedere în primul rînd rigorile genului ca atare. Este un peisagist prin cultul său pentru natura înțeleasă și afirmată ca o prezență stenică, permanentă în viața omului. În consecință nu întîlnim accente nostalgice, elegiace pentru că în concepția sa este evident faptul că „pierderea naturii" cel puțin în ceea ce ne caracterizează este o pierdere prezumtivă. Și ne tulbură acest adevăr în ciuda „urbanismului" nostru, a privirii grăbite și distrate pe care de multe ori o aruncăm peisajului, realității în general, ne tulbură puterea acestui artist de a conversa cu natura, mai degrabă de a se integra ei, și de a afirma această stare ca pe o dimensiune proprie unei spiritualități. Dacă această pictură calmă, senină, de o inebafilă puritate și candoare conține vreun secret sens polemic îl bănuim numai în direcția afirmării acestui adevăr.

Pictura sa nu este o pictură care se ambiționează să fie intransigent „locală", „specifică". Ea se dezvoltă liber, crește dintr-o exprimare dezinvoltă, eliberată de prejudecăți estetice, de teorii în general, și dacă descoperim uimiți în peisajele sale nu știu ce afinități cu peisajele lui Patinir sau Breughel, dacă ne izbește în naturile moarte nu știu

BINEFACERILE LECTURII

(Urmare din pag. 1)

„Acolo unde ne așteptam noi să meargă bine, acolo unde fusesem obișnuiți să descoperim mereu rezultate bune, în acest domeniu lucrurile nu se prezintă satisfăcător".

Înainte de a trece mai departe este necesar însă să spunem că nu am înțeles, oricît de nedumeriți ar fi fost cei care ei înșiși nu găseau cauzele slabului interes față de carte, cum se face că într-un oraș în care Universitatea populară a inițiat un curs cum e cel amintit la început, activiști U.T.C. pregetă să apeleze la excelentele servicii pe care „cursul" în sine dar și cei care se ocupă de desfășurarea lui le pot aduce chiar muncii de organizație, metodelor pe care aceasta le poate utiliza cu deplină încredere întrucît vin de la specialiști ai domeniului.

Sigur că tovarășul Nicolae Mărîu, secretarul comitetului coordonator U.T.C. al organizației de la fabrica de celuloză și hîrtie „Reconstrucția", avea dreptate susținînd că educarea gustului pentru lectură, proces care conjugă acțiunea a numeroși factori: școală, U.T.C., instituție de cultură, activiști culturali etc. — apelează în chip necesar la forme variate, proprii nivelului cultural al diferitelor categorii de tineri și înclinațiilor specifice. Aceasta poate și explică de ce „Reconstrucția" este una din puținele organizații al căror tineri consideră lectura o ocupație serioasă, plină de semnificații (Victor Bacău, Vasile V. Stache, Petru Vasilov, Iuliana Ailincăi, Dumitru Unguroaicei, Vasile Trenchea, Florin Carata ș.a.).

Am încercat să aflăm experiența lor. Nu este, din cîte am aflat, propriu-zis vorba de o experiență ieșită din comun ci, simplu, despre **perseverența oamenilor**, a celor destinați să pună cartea în mîna tinerilor. Nici un fel de „spectacol" cu cartea nu are eficacitatea muncii unui om care să știe să ți-o recomande, să poată să-ți spună de ce trebuie să citești o carte sau alta etc. Firește, au avut loc și aici concursuri în care „performanța" (cunoașterea conținutului unor cărți dovedită prin răspunsurile la niște întrebări mai mult sau mai puțin ingenioase) a trezit un anumit soi de interes care, bine orientat, poate însemna cîștigarea de noi cititori adevărați, permanenți. Esențială rămîne organizarea științifică a bibliotecii ori standului de cărți, priceperea celui care le mînuiește de a le recomanda.

— Din 345 de cititori pe care-i avem, ne întocmește Elena Cazacu o statistică, 300 sînt tineri. Din 11 biblioteci volante care transmit volumele de care dispunem prin toată fabrica, 8 sînt în grija uteciștilor.

UNII PRIVESC BIBLIOTECA DREPT „LOC DE CORVOADĂ ȘCOLARĂ"!

„Să-i faci cărții prieteni" — iată un deziderat pe care nu l-au îndeplinit foarte multe organizații U.T.C. din municipiul Piatra Neamț. Dar, ceea ce este aproape imposibil de justificat și înțeles, nu și-l îndeplinesc organizații cu rezerve de imaginație dintre cele mai fecunde cum ar fi, să zicem, a liceului Petru Rareș.

De ce nu-i atrage biblioteca, așa cum ne spunea Alina Pamfil, din clasa a XII-a, „pe cei mai mulți"?

— Nu-i atrage pentru că, de fapt, nici nu citesc.

— Nu sînt obișnuiți să citească, ne-a spus tot un elev, Florin Alcaz, din clasa a XII-a. Sînt destui uteciști pentru care plăcerea, mai mult, pasiunea pentru citit rămîne o enigmă. Și aceasta pentru că nu are cine să le deschidă gustul, să le facă educație, să-i îndrume către bibliotecă. Cu o recenzie neinspirată, citită în fugă, o dată la 4—5 luni nu se ajunge prea departe.

— **Nu are cine?** Simona Colobichio, din clasa a XII-a, secretara comitetului U.T.C. pe școală, precizează că „nu am prea avut asta în preocupările noastre. Ne-am închipuit că nu este nevoie să intervenim în mod special. Poate că este paradoxal, dar tocmai în activitatea noastră, cartea nu a ocupat locul cuvenit. Nici măcar cartea din biblioteca școlii. Și, dacă vreți să știți, situația de la noi este situația majorității organizațiilor U.T.C. din municipiu. Asta vă spun în calitate de membră a comitetului județean U.T.C.".

Am fost lăsați să înțelegem că biblioteca este privită adeseori și de mulți ca un loc de corvoadă școlară. Acestea sînt aprecierile de la sursă fiindcă, altminteri, judecînd după cifre absolute, organizațiile U.T.C. din școli pot avea sentimentul că n-au ce-și reproșa. Un eșantion de 100 de fișe cercetate de noi la biblioteca municipiului ne-a demonstrat că elevii formează aproape 50 la sută din cititori. Dar fișele notează cazuri dese cînd volume cu un mare număr de pagini sînt restituite după o zi sau două. Explicația?

— Dacă nu ai cartea cerută de lecție s-o pui pe bancă iei nota 2, ni s-a spus la liceul „Petru Rareș". Și este neplăcut. Așa că o împrumuți rapid și după aceea...

JUMĂTATE DIN 20 LA SUTĂ!

Peste 80 la sută din cititorii constanți ai bibliotecii sînt gospodinele și pensionarii. Iar **din restul de 20 la sută, abia jumătate sînt tineri.** Și nu s-ar putea spune că biblibteca municipiului nu își face din popularizarea fondului o preocupare esențială. Sînt difuzate bibliografii de cărți nu principalelor instituții din oraș, sînt expediate adrese către cititori cu scurte informații despre aparițiile editoriale. Sînt organizate în diferite săli ale orașului expoziții de carte și salariații bibliotecii se deplasează în întreprinderi. Cu ce rezultat? Iată un exemplu: Ileana Ciocîrlan, bibliotecară cu o experiență de 14 ani, a consacrat o săptămînă pentru organizarea unei acțiuni la Fabrica de mobilă Bistrița. A pregătit un impresionant material intuitiv, și-a procurat un aparat de proiecție, a primit, firește, asigurări solemne de sprijin din partea comitetului organizației U.T.C. din fabrică, dar lucrurile nu au depășit stadiul promisiunilor. În ziua manifestării în sală erau 5 tineri iar cei care făgăduiseră că „vor mobiliza", „vor populariza", „vor atrage" nu se osteniseră nici măcar să fie martorii rezultatelor „mobilizării". Desigur, în acest caz, mult mai importantă decît prezența tinerilor (e greu totuși să ne imaginăm că, în mod normal, cititorii se cîștigă și se formează prin spectacol iar spectatorii prin lectură!) este atitudinea comitetului U.T.C., sau, mai bine zis, absența totală a acestei atitudini. Faptul ne indică cît de convinși pot fi unii de binefacerile cititului! Dar acești „unii" sînt chiar cei care, teoretic, pledează, nu-i așa, pentru cauza lecturii tineretului.

DINCOTRO POATE VENI SPRIJINUL?

Nu ne este greu după indicarea, chiar și pe scurt, a tuturor acestor puncte nevralgice în concepția despre lectură și în stilul organizării ei, să înțelegem nota de reproș cu care ne vorbea cineva de la biblioteca municipală despre „caracterul selectiv" al lecturilor: aventuri, aventuri, aventuri... Nu putem încheia altfel decît subliniind paradoxala contradicție între semnificația existenței acelui util curs de educație a lecturii la Universitatea populară din Piatra Neamț și starea de fapt a lecturii așa cum a reieșit din ancheta noastră. Oare să nu vadă activiștii comitetului municipal, cei care se ocupă de difuzarea și recomandarea cărții în diverse colective în care trăiesc și muncesc tinerii — despre școli ce să mai spunem?! — dincotro poate veni un substanțial și calificat sprijin?

ARTIȘTI ROMÂNI PESTE HOTARE

Anul 1970 va marca sub e... organizației noastre — ne-a ...mat tovarășul **DAIA GRIGORE, director adjunct la O.S.T.A.**, o creștere și mai amplă a prezenței artei interpretative românești pe scenele internaționale, facilitînd publicului din alte țări o cunoaștere mai exactă a valorii artiștilor noștri, a posibilităților lor de a răspunde convingător gustului și exigențelor acestuia. În acest sens satisfacerea acestui deziderat este o continuare a unor contacte, aș spune, aproape tradiționale, stabilite în anii precedenți cu diferite organizații impresariale din țări cu un prestigiu cultural bine stabilit cum ar fi U.R.S.S., Franța, Italia, S. U. A. etc.

— Vă rugăm să aveți amabilitatea cîtorva concretizări.

— În perioada imediat următoare avem o serie de angajamente ferme în ceea ce privește turneele pe care le vor întreprinde în străinătate artiști individuali, formații orchestrale sau mari ansambluri artistice. Printre aceștia aș nota : în **FRANȚA** se vor produce balerinii **Magdalena Popa** și **Amato Checiulescu**, (ianuarie), dirijorul **Paul Popescu**, cîntăreața **Zenaida Pally** și **Octav Enigărescu** (februarie), cu concerte susținute atît la Paris cît și în alte orașe franceze. Tot în luna februarie, formația **Musica Nova** va susține un număr de concerte în **OLANDA**. Soliștii de operă **Ion Buzea** și **Ladislau Konya** își vor continua prezențele internaționale în **ELVEȚIA** și **AUSTRIA**. Publicul vienez va avea posibilitatea să asculte pe **Ludovic Spiess**, care în aprilie, printr-un angajament perfectat de noi și în virtutea unei vechi invitații, va debuta și la Scala din Milano. Melomanii britanici vor aprecia în februarie, în cadrul concertelor susținute la **LONDRA**, calitățile formației de cameră **Ars Nova** din Cluj. Tot în Anglia vor pleca apreciatul violonist **Ion Voicu** (călătoria sa artistică cuprinzînd și **SUEDIA**) tînărul pianist **Radu Lupu**, precum și corul **Madrigal**, posesor al unui impresionant sufragiu internațional. În R.F.G., într-o serie de recitaluri și concerte, se vor produce, printre alții, **David Ohanesian și Marina Krilovici** la Hamburg, iar **Ileana Cotrubaș** la Frankfurt pe Main. Valentin Gheorghiu își va întregi palmaresul artistic într-un inedit contact cu publicul japonez, **Nicolae Herlea** își va reînnoi dialogul cu publicul din **UNIUNEA SOVIETICĂ**, în luna aprilie. Menționez în încheiere că sîntem în stadiul unor tratative avansate privind prezența în Franța și Belgia a **Filarmonicii „George Enescu"**, a **Operei române** din București și a orchestrei **„Electrecord"** în R.F. a Germaniei.

TRAIAN GÎNJU

La Casa Ziariștilor

Ieri seară, a avut loc la Casa ziariștilor din Capitală un spectacol literar-muzical la care și-au dat concursul actorii Iarodara Nigrim, Dana Comnea, Dorina Lazăr, Ernest Maftei, Constantin Florescu, Sebastian Radovici, Ludovic Antal, și corul Palatului pionierilor din Capitală, dirijat de Eugenia Văcărescu-Necula. Au răsunat versuri și cîntece închinate Unirii Principatelor, patriei și partidului. Spectacolul, care s-a bucurat de succes, a fost aplaudat călduros de publicul aflat în sală.

INIȚIATIVA LA ZI

● **ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ** oferă tinerilor din județul Mureș o paletă bogată de acțiuni. Duminică are loc etapa pe localitate a Olimpiadei elevilor și întrecerea „Săniuța de argint", în orașele județului. Au loc, de asemenea, întîlniri ale tinerilor cu scriitori și artiști pe tema „Lenin și cultura", simpozioane, seri literare, închinate vieții și activității lui Lenin. Alte acțiuni sînt dedicate aniversării Unirii Principatelor **(P. Cornel).**

● **O COLECȚIE DE JOCURI DISTRACTIVE** va fi editată în curînd de către Comitetul județean Harghita al U. T. C. Volumul, șapirografiat în limbile română și maghiară, va cuprinde 30 de jocuri distractive și va fi difuzat la 1 februarie în toate organizațiile U.T.C. din județ. Serile organizate pentru tineret au, deci, un motiv în plus să devină mai interesante. **(C. Pogăceanu).**

● **CLUBUL TINERILOR INTELECTUALI** din Miercurea Ciuc, înființat din inițiativa comitetului orășenesc U. T. C., pregătește cea de a doua „masă rotundă". Ingineri, profesori, medici, elevi abordează o tematică variată. Programul cuprinde probleme din muzica clasică, prezentări de scenete în cadrul microstudioului experimental de teatru, discuții despre modă etc. **(C. P.).**

● **SIMPOZIONUL „TINERETUL AZI"** — conceput ca o dezbatere asupra necesității ca tineretul să devină un participant activ la realitățile concrete ale vieții — organizat recent de Comitetul U.T.C. al comunei Băbeni, județul Vîlcea, a subliniat importanța pregătirii profesionale a tinerilor. Vorbitorii, între care medicul Laurențiu Cernăianu, primarul comunei, Ion Jidoveanu, secretarul comitetului de partid, Gheorghe Dobre, muncitorul Mihai Munteanu s-au referit pe larg, cu exemple concrete din experiența profesiunii lor, asupra posibilităților existente la nivelul comunei, pentru ca tinerii să-și însușească o meserie sau alta, subliniind în special rolul pasiunii și perseverenței necesare pregătirii lor viitoare. **(M. C.).**

● **DIALOG FAȚĂ ÎN FAȚĂ,** organizat de comitetul U. T. C. al Liceului agricol din Drăgășani, este un veritabil concurs care, inițiat la nivelul claselor unui an de studiu, propune participanților promovarea unor probe ca : cel mai bun solist de muzică populară și ușoară, cel mai bun recitator de versuri și interpret de teatru, precum și un număr la alegere. Juriul, alcătuit din cadre didactice și reprezentanți ai elevilor urmărește cu atenție fiecare probă, acordînd numărul de puncte corespunzător. Ultimul dialog de acest fel a avut loc de curînd între clasele anului I și s-a bucurat de un mare interes în rîndul elevilor. În acest trimestru se pregătește un asemenea dialog la nivelul anului IV. **(M. C.).**

● **„CUM SĂ NE ÎNTEMEIEM O FAMILIE"** este masa rotundă organizată zilele trecute la Fabrica de vată Buftea, din inițiativa comitetului U.T.C.. Au fost invitați la această dezbatere Marius Moraru, secretarul comitetului orășenesc de partid ; Ion Conder, președintele tribunalului ; Vasile Herghelegiu, secretarul comitetului orășenesc U.T.C. ; Ion Tufă, directorul fabricii ; familiile Ioana și Virgil Alexandrescu, Elena și Nicolae Pandele. Au participat cadre didactice, secretarii grupelor U.T.C. și tineri din organizație, precum și secretarii organizațiilor U.T.C. de la Fabrica de ambalaje metalice, conserve. În cadrul dezbaterii au luat cuvîntul numeroși tineri, care au împărtășit din experiența și dorințele lor în legătură cu acest important act din viața fiecăruia. **(Tamara Balca).**

De ce teatru-document ?

Întrebarea am adresat-o proaspătului autor de teatru radiofonic, MANOLE AUNEANU, a cărui piesă, **„Aventură nocturnă"**, a fost difuzată luni 26 ianuarie a.c. :

— Teatrul-document mi se pare o formulă specific radiofonică, fiindcă îmbină ancheta faptului autentic cu arta dialogului într-un colaj sonor de-a dreptul palpitant. Cu ani în urmă, am mai încercat așa ceva la Radio. Nu știu dacă a fost o reușită, deși reluarea acestui gen într-o **emisiune lunară de sine stătătoare** ar putea constitui o dovadă.

— Există vreo diferență între teatrul-document și teatrul radiofonic obișnuit ?

— Da, și încă una fundamentală ! Ascultătorul știe din capul locului că există (sau participă, depinde de realizatori !) la o **întîmplare adevărată**, deci s-ar părea că interesul său trece dincolo de pragul esteticului. Dar, în același timp, comunicarea acestei întîmplări adevărate este posibilă numai cu mijloacele **artei dramatice**, ceea ce înseamnă că totul se petrece pe un teritoriu artistic.

— Presupunem că nu toți cititorii noștri au urmărit emisiunea de aseară. Despre ce era vorba în piesă ?

— Doi tineri, mînați de dorința de a face ceva deosebit, pornesc într-o seară în aventură. Unul vrea să braveze, celălalt se teme. Dar nici unul nu are tăria să se oprească la timp. Întîmplarea e tristă și se sfîrșește ca atare, fiindcă în viață faptele necugetate se plătesc.

— Credeți că teatrul-document ar putea fi adoptat și de scenă ?

— O, cîte nu se pot face pe scenă...

AGENDA

TELEGRAMĂ

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a primit din partea tovarășului CIU EN-LAI, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, următoarea telegramă :

În numele guvernului Republicii Populare Chineze și al poporului chinez, vă exprim sincere mulțumiri dumneavoastră, guvernului Republicii Socialiste România și poporului român, pentru amabilul dumneavoastră mesaj de simpatie în legătură cu dezastrul princinuit de cutremurul de pămînt care a avut loc în China, la sud de Kunminh, în provincia Iunnan.

Cu prilejul aniversării Zilei naționale a Republicii India, luni după-amiază ambasadorul acestei țări la București, S. Thiruvengada Than, a oferit o recepție în saloanele ambasadei.

Au participat Vasile Vîlcu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, reprezentanți ai altor ministere, conducători ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali, ziariști.

Luni la amiază a sosit în Capitală Tibor Lakatos, secretarul general al Comitetului internațional al mișcărilor pentru copii și adolescenți de pe lîngă F.M.T.D., care, la invitația Consiliului Național al organizației pionierilor din Republica Socialistă România, va întreprinde o vizită în țara noastră.

Ministerul Învățămîntului a emis instrucțiunile privind acordarea gradației de merit personalului didactic cu o vechime de cel puțin 25 de ani în învățămîntul superior. Gradația de merit se acordă — la propunerea senatului sau a consiliului profesoral din cadrul instituției de învățămînt superior — de către conducerea Ministerului Învățămîntului.

La propunerea pentru conferirea gradației de merit se vor avea în vedere printre altele rezultatele deosebite obținute în procesul instructiv-educativ, elaborarea de cursuri, manuale universitare, tratate și lucrări științifice apreciate ca valoroase în țară și peste hotare, realizarea de materiale didactice utile laboratoarelor de lucrări practice. Gradația de merit dă dreptul la un salariu tarifar lunar majorat cu două clase de salarizare.

(Agerpres)

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

URMĂRIREA : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

SIMPATICUL DOMN R : rulează la Republica (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

VIA MALA : rulează la Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Festival (orele 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21).

PROFESIONIȘTII: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

RECONSTITUIREA : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

CĂLUGĂRIȚA : rulează la Capitol (orele 9; 12,30; 16,15; 19,45).

O ȘANSĂ DINTR-O MIE : rulează la Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Grivița (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9 — 15,45 în continuare; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 18,15; 20,30).

VIAȚA DIFICILĂ : rulează la Central (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

FANTOMAS SE DEZLĂNȚUIE : rulează la Lumina (orele 8,30—16,15 în continuare; 18,30; 20,45).

BECKET : rulează la Doina (orele 11,30; 16; 19,30; program pentru copii orele 9—10).

TARZAN, OMUL MAIMUȚĂ : rulează la Timpuri Noi (orele 9—15 în continuare; program de filme documentare orele 17—21 în continuare).

TAINA LEULUI: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 10; 12; 16; 18,15; 20,30).

FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ: rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

VALEA PĂPUȘILOR : rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30); Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

ÎN ÎMPĂRĂȚIA LEULUI DE ARGINT : rulează la Dacia (orele 8,15—20,30 în continuare).

BĂTĂLIA PENTRU ROMA : rulează la Bucegi (orele 10; 16; 19,30); Floreasca (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Arta (orele 9—15,45 în continuare; 19,30).

CORABIA NEBUNILOR : rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

RĂZBOIUL DOMNIȚELOR : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30).

BĂIEȚII ÎN HAINE DE PIELE: rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).

WINNETOU ÎN VALEA MORȚII: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18), Miorița (orele 10; 12; 16; 18,15; 20,30).

LINIȘTE ȘI STRIGAT : rulează la Cotroceni (ora 20,30).

LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Pacea (orele 15,30; 19).

ÎNTR-O SEARĂ UN TREN...: rulează la Melodia (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

PRIETENI FĂRĂ GRAI : rulează la Volga (orele 9,30—16 în continuare 18,15; 20,30).

VĂ PLACE BRAHMS ?: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

LUCIA: rulează la Moșilor (orele 15,30; 19).

ORAȘUL VISURILOR : rulează la Popular (orele 15,30; 18).

COLINA : rulează la Popular (ora 20,30).

ANGELICA ȘI SULTANUL : rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

DRAGOSTE LA LAS VEGAS : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30)

BLOW-UP : rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30)

BĂIEȚII DIN STRADA PAL : rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).

MĂRTURIA : rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20,15).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE : rulează la Cinematecă (Sala Union) (orele 10; 12; 14).

teatre

MARȚI, 27 IANUARIE 1970

Opera Română : CAVALERIA RUSTICANĂ ; PAIAȚE — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Studio) : TRAVESTI — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE — ora 20,00 ; (Sala Studio): PURICELE ÎN URECHE — ora 20,00 ; Teatrul Mic (în sala Teatrului Giulești) : CARLOTA — ora 20,00 ; Teatrul Giulești (în sala Teatrului Mic) : ABSENȚA — ora 20,00 ; Teatrul „C. I. Nottara (Bd Magheru) : OTHELLO — ora 19,30 ; (Sala Studio) : ENIGMATICA DOAMNĂ M — ora 20,00 ; Teatrul „Ion Vasilescu" : MANEVRELE — ora 19,30 ; Studioul I.A.T.C. : ASTĂ SEARĂ SE IMPROVIZEAZĂ — ora 20,00 ; Teatrul „Ion Creangă" : ADRESANTII NECUNOSCUȚI — ora 16,00 ; Teatrul Țăndărică (Str. Academiei) : CĂLUTUL COCOȘAT — ora 17.00 ; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : VARIETĂȚI — ora 19.30 ; (Cal Victoriei) : NICUȚĂ LA... TĂNASE — ora 19.30 ; Ansamblul U.G.S. : CONCERT DE PREZENTARE A MUZICII CORALE ROMÂNEȘTI — ora 19.30 ; Circul de stat : MIRAJELE MANEJULUI (premieră) — ora 19,30.

tv

MARȚI, 27 IANUARIE 1970

● 18,00 Lumea copiilor : Năzdrăvăniile lui Păcală (I). Dramatizare de Letiția Popa. Interpretează un colectiv al Teatrului „Ion Creangă" ● 18,30 Arta de a alege. Anchetă economică. Contractări comerț-industrie ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 La volan — emisiune pentru conducătorii auto ● 19,30 Ce știm și ce nu știm despre om. Emisiune de cultură științifică. „Adolescentul, un necunoscut ?" ● 20,00 Reflector ● 20,15 Seară de teatru : „Gloria" de Nicușor Constantinescu ● 22,00 Telejurnalul de noapte ● 22,20 Teleglob : Argentina ● 22,45 Muzicorama TV. Revista actualităților de muzică ușoară (III).

Cercetările uzinale, sursă de importante economii

La Intreprinderea textilă din Galați a fost aplicat recent un studiu privind valorificarea superioară a materiei prime prin creșterea procentului de celofibră în amestec de la 20 la 33 la sută. S-au obținut astfel economii în valoare de circa 2 200 000 lei anual iar țesăturile rezultate sînt apreciate ca avînd caracteristici calitativ superioare. Alte economii importante sînt obținute prin aplicarea studiilor ce au ca temă creșterea gradului de utilizare a capacităților de producție.

ION CHIRIG

Duminică dimineața, la liceele bucureștene s-a desfășurat prima fază a olimpiadei de matematică (faza pe sector). În fotografie : aspect din întrecerea desfășurată între elevii liceelor din sectorul 8 în localul Liceului nr. 32

Foto : IONEL BĂRBIERU

„TÎNĂRUL LENINIST" nr. 1/70

Primul număr din acest an al „Tînărului leninist", acordă un interes deosebit muncii desfășurate de organizațiile U.T.C. din întreprinderi, instituții și de la sate pentru dezbaterea documentelor Congresului al X-lea al partidului.

Pentru a cunoaște rolul și locul comitetului U.T.C. în viața economică a întreprinderilor, revista a organizat o masă rotundă cu tema : „Comitetul U.T.C. și problemele sale", invitînd în acest scop secretari ai comitetelor U.T.C. din trei întreprinderi bucureștene. De asemenea, la rubrica „Prezența activă în viața întreprinderii", sînt prezentate opinii ale unor conducători de întreprinderi, activiști de partid și de stat privind încadrarea tinerilor în viața economică a unităților respective.

O anchetă pe tema „Adunarea generală și educația politică activă", își propune să dezbată aspecte multiple ale acestei relații în cîteva întreprinderi din județul Cluj. Rolul adunării generale în educarea tinerilor constituie și tema anchetei „Un act de responsabilitate colectivă", unde secretari și activiști ai Comitetului U.T.C. de la Combinatul siderurgic Galați se referă pe larg la principalele probleme ale muncii educative cu tinerii.

Despre sensul și modalitățile muncii colective în conceperea, organizarea și finalizarea acțiunilor U.T.C. vorbește și Cornel Sandru, prim-secretar al Comitetului județean Brașov al U.T.C., în cadrul unui interviu acordat revistei.

Rubrica „Consultații, tematici", pe lîngă prezentarea unor tematici necesare lectorilor și cursanților, cuprinde consultația „Cooperare și unitate de acțiune în mișcarea internațională de tineret", sub semnătura tovarășului Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C

Numărul de față mai cuprinde un fișier al cărții politice care prezintă volumul „Scrieri social-politice" de C. Dobrogeanu-Gherea, precum și recenzia cărții „Adolescentul — acest necunoscut", de dr. Jean Rousselet.

M. C.

AZI, ÎN LIBRĂRII

EDITURA POLITICĂ

Bertrand Russell : „Autobiografie", lei 14,00.

EDITURA TINERETULUI

P. Luscalov : „Ostrovul lupilor" (ed. cartonată), lei 5,75.

EDITURA PENTRU LITERATURĂ

Veronica Micle : „Poezii", lei 9,25; **Stendhal :** „Lucien Leuwen" vol. I—II, lei 16,00.

EDITURA MINERVA

Oct. Goga : „Ne cheamă pămîntul" — „Cîntece fără țară", lei 10,00; **M. Eminescu :** „Poezii (B.P.T.), lei 5,00.

EDITURA PENTRU LITERATURĂ UNIVERSALĂ

* * * : „Însemnări dinlăuntrul unei perne", lei 5,25.

SPORT • SPORT •

„SĂNIUȚA DE ARGINT"

PE... PÎRTIE !

În momentul de față, pe întreg cuprinsul țării se desfășoară, sub semnul entuziasmului și al tinereții, beneficiind de o mare afluență de participanți — întrecerile din cadrul Olimpiadei de iarnă a elevilor, competiție organizată de U.T.C. Cele mai pasionante dispute se petrec pe pîrtiile probei de săniuțe. E și firesc, dacă ne gîndim că la această probă va avea loc și finala pe țară, dotată cu Trofeul „Săniuța de argint".

Publicăm, în cele ce urmează, două relatări sosiste de la Pitești și Tg. Mureș.

Pitești

Parcul Trivale a găzduit, duminică înainte de prînz, faza pe municipiu a concursului **„Săniuța de argint"** unde după o întrecere deosebit de pasionantă, pe primele locuri s-au clasat : juniori mici, fete : **Maria Olaru** — Școala generală nr. 9, juniori mari fete : **Viorica Barbu** — Școala profesională M.I.U. ; juniori mici băieți : **Ion Dumitrescu** — Școala generală nr. 9, juniori mari băieți, **Gheorghe Lăzărescu** — Școala profesională M.I.U.

Tot aici s-a desfășurat și faza pe municipiu a concursurilor de patinaj viteză și schi la care au luat parte numai băieții. La terminarea întrecerilor, primele locuri au fost ocupate de : **Nicolae Iordache** — Școala generală nr. 9 la patinaj, **Mircea Paraschivescu** — Școala AUTO Pitești, la schi coborîre, la seniori **Ștefan Ciortan** — Dacia Pitești. La schi fond juniori **Mihai Crișan** — Școala profesională C.F.R. și la seniori, **Iosif Eșman** — Asociația sportivă Armata.

I. UDRESCU

Tg. Mureș

În județul Mureș calendarul sportiv de iarnă nu a fost respectat întocmai. Dar nu avem nimic de reproșat comisiilor sportive ale U.T.C. pentru că de astă dată s-au grăbit. Dimpotrivă, ele merită să fie apreciate pentru că s-au orientat bine, profitînd de abundența zăpezii și de gerul cu mulți „dinți" sub zero grade. Așa se face că duminică au fost cele mai bune condiții pentru desfășurarea etapei pe localități și în municipiul Tg. Mureș unde pîrtia de la Platoul Cornești, marcată cu stegulețe multicolore, era asaltată de către numeroși concurenți.

Cu toate acestea au mai fost răsturnări de... săniuțe și după fluierul oficial de la ora 9. S-au aliniat pe rînd sub panoul startului 110 fete și băieți și pînă după amiază cînd s-au consumat cele două manșe spectacolul a fost plin de surprize.

Statistica rezultatelor demonstrează că cele mai serioase pregătiri s-au făcut la Liceul comercial. Le dorim succes și mai departe !

C. POGĂCEANU

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI LA BELO HORIZONTE

Selecționata de fotbal a României a terminat învingătoare în cel de-al doilea meci al turneului de la Belo Horizonte, cîștigînd cu scorul de 1—0 (1—0) partida cu formația Atletico Mineiro. Unicul gol al întîlnirii a fost înscris în minutul 40 de Neagu, printr-o lovitură cu capul, la o centrare excelentă executată de Lucescu. Peste 40 000 de spectatori au urmărit acest joc în care echipa română a avut o evoluție superioară celei precedente, prestînd un joc apreciat de public și de tehnicienii prezenți pe stadion. De altfel, comentatorul brazilian Armando Nogueira a menționat că „echipa României a practicat de data aceasta un fotbal bun și rapid. Stilul de joc nu a fost atît de elaborat (prea complicat) ca în prima întîlnire. Fotbaliștii români încep să se aclimatizeze cu condițiile de joc de la noi. Îi așteptăm să confirme aceasta în următoarele partide".

Corespondentul agenției Associated Press notează că aceasta a fost prima înfrîngere a echipei Atletico Mineiro în fața unei formații de peste hotare. Pînă în prezent, pe teren propriu, această echipă braziliană reușise să învingă cu 2—1 selecționata U.R.S.S., cu 3—2 pe cea a Iugoslaviei și să-și înscrie în palmares mai multe succese în fața unor echipe de club argentiniene. De asemenea, Atletico Mineiro întrecuse cu 2—1 într-un meci de antrenament selecționata Braziliei și terminase nedecis 2—2 cu reprezentativa Ungariei.

STILUL

unui creator. S-ar putea spune că mai adevărată chiar decît celebrul cuvînt al lui Buffon, **„le style c'est l'homme"** stilul este omul însuși — este teza după care stilul este natura însăși. Cît de lipsite de stil sînt obiectele artificiale, făurite în serie, prin mijloace pur mecanice, produse ale automatizării, lipsite de amprenta vizibilă a mîinii omului ! Dar există astfel de obiecte ? Chiar și pe mașinile care proliferează în civilizația modernă poți recunoaște, uneori, unitatea de concepție sau de factură echivalentă cu unitatea stilistică. Dar, cu adevărat stilul este, în aparență cel puțin, un apanaj al naturii. El pare atît de **natural** încît uneori pare să fie identic cu dexteritatea, cu facilitatea improvizației. Dar nici un artist nu creează un stil lăsîndu-se doar să alunece pe panta de minoră rezistență a naturii sale. Meșteșugul e îndemînarea despre care vorbeam mai sus, nu este doar înnăscut ci trebuie **dobîndit**.

Pentru a „dobîndi" o capacitate stilistică nu este suficient să deprinzi o **îndemînare**. Stilul nu este o abilitate exterioară actului de creație și de reflecție asupra creației. Un mare stilist este desigur, un bun meșteșugar al artei sale dar, înainte de toate, este un artist. Iar arta impune creatorului căutarea unor coeziuni interioare. Ne apropiem de esența acelui fenomen estetic pe care-l denumim **stil,** atunci cînd înțelegem că el nu rezidă în trăsăturile formale, exterioare ale operei, care o fac ușor de recunoscut, ci în structura sa interioară care o informează. Unitatea stilistică a unei opere ca și a operelor ce aparțin unei școli, unui curent, unei epoci, se datorește nu identităților formale, ci coeziunii interioare, unui spirit comun din care purced operele respective.

Efortul stilistic, acea strădanie exemplară a marilor maeștri are, fără îndoială nu numai un caracter estetic ci și unul, foarte important, etic. Nu există anarhie stilistică decît acolo unde e un neant stilistic. Căci, prin natura sa, stilul e supunere la legi. Desigur, legile nu sînt exterioare, nu sînt simple opreliști arbitrare, canoane artificiale. Scriitorii clasici cunoșteau prea bine supunerea la reguli impuse, admise de consensul unanim al artiștilor. Neîncrederea în reguli, nesupunerea la legi a apărut doar o dată cu disoluția idealului clasic în artă. Dar chiar și în timpurile moderne, marii stiliști au fost acei creatori care au știut să se supună la legile, uneori făurite de ei, alteori primite, dar întotdeauna liber asumate. E suficient să urmărim experiența pasionantă a unor mari posedați ai stilului : eforturile unui Odobescu, rigorile la care se supunea acest povestitor, eseist și mare învățat în scrisul său. Sau, să amintim experiența artistică exemplară a lui Creangă, care și-a creat un stil atît de personal al narațiunii, supunîndu-se geniului limbii române, bine cunoscută și gustată la sursa ei. Ar fi interesant de studiat **obsesia stilului** la un mare maestru cum a fost Matei Caragiale, la care efortul formal se aplică atît de perfect viziunii unei lumi foarte particulare, sau la Ion Barbu, vizînd în poezia sa o mai înaltă geometrie a verbului.

Obsesia stilului este o experiență ambivalentă. Ea poate să constituie marea virtute a unui creator autentic, după cum ea poate să piardă un artist, să-l atragă în nisipurile căutărilor pur formale. Un Matei Caragiale, un Ion Barbu sau un Gustave Flaubert, un Baudelaire, un Mallarmé fac parte din prima categorie a obsedaților **fecunzi** ai stilului. Ei și-au făurit un stil propriu, prestigios, nu prin vane experiențe formale, ci prin făurirea unui univers propriu care în același timp, își reclamă modul propriu de expresie în construcție. Repetăm, a-ți „face" un stil, doar de dragul unui stil original, înseamnă a căuta excentricitatea formalistă. A-ți „face" un **stil propriu** înseamnă a te strădui să proiectezi, să construiești un univers artistic cu solide articulații interioare, cu organicitate din care derivă și unitatea stilistică a operei.

Lectura clasicilor (în afara bunelor efecte pedagogice pe care le poate avea asupra unui tînăr cititor, ucenic în ale scrisului) este întotdeauna revelatoare pentru marea experiență a stilului. Departe de a avea un stil înghețat, împietrit în forme stereotipe cum afirmă unii detractori ai lor, opera marilor clasici este exemplară prin adecvarea între mesajul uman, universul axiologic bogat și perfecțiunea aparent atît de simplu, de riguros supusă legilor, a stilului.

În literatura noastră actuală — și ne referim aici doar la **proza** românească din ultimii ani — se poate remarca efortul unor romancieri spre crearea unui stil propriu al narațiunii. Amintim doar experiențele diverse ale lui Marin Preda, Eugen Barbu, Ștefan Bănulescu, Nicolae Breban, D.R. Popescu și Fănuș Neagu. Ar fi interesantă o analiză a efortului stilistic, manifest în diferite forme, în creația românească a acestor scriitori.

Obsesia stilului poate, însă să ducă la simularea originalității sau la diverse anomalii, cum ar fi afectarea stilistică, academismul, prețiozitatea sau alte manierisme. Tudor Vianu arată, în Estetica sa, că „adevăratul stil este acela în care se armonizează originalitatea individuală cu aceea a timpului și a societății". Într-adevăr, a încerca să creezi un stil urmărind efecte pur exterioare, a imita maniera unor artiști, a te rupe total de spiritul timpului, a făuri o mecanică stilistică înseamnă a cultiva un pseudo stil, a adopta o formă sau alta de manierism, în sensul inferior al acestui termen, După cum excentricitatea este sterilă, tot astfel sînt imitația, eclectismul excesiv. Stilul compozit, sincretismul, amestecul de stiluri disparate, neasimilabile, confuzia, anarhia ca și coeziunea mecanică, artificială stilistică, țin de o **patologie artistică** pe care arta autentică o refuză.

Dar, încă o dată, această **obsesie patologică** nu trebuie să ne facă să uităm exemplul fecund al marilor pasionați ai stilului. Să amintim cuvintele lui G. Călinescu prin care marele critic (cel care și-a făurit un stil atît de propriu al criticii) indica un simptom caracteristic după care să putem recunoaște un stil autentic : „cînd opera — spunea el — își răspunde ei însăși și îl instruiește chiar pe artist, are stil".

CONTINUĂRI

CÎȘTIGUL

serviciului personal al întreprinderii sus-citate, tocmai faptul că peste tot în construcții e mare nevoie de oameni. Cei care părăsesc șantierele noastre nu riscă să aștepte nici o zi, fiindcă vor fi angajați imediat în altă parte".

Am stat de vorbă cu cîțiva dintre cei în cauză și primul lucru care ni s-a părut demn de reținut este că **nu dificultatea meseriei este aceea care determină abandonarea locului de muncă.**

Migrația se face în cadrul aceluiași sector de activitate — construcțiile. Sînt destul de frecvente venirile și plecările chiar în cadrul aceleiași întreprinderi. Iată un exemplu : Matei Ion, în vîrstă de 17 ani, a fost angajat la 28 februarie 1969 **la I.C.M. 2, la 8 aprilie i s-a** desfăcut contractul de muncă pentru absențe nemotivate, la 3 decembrie a fost reangajat, la 12 decembrie — deci numai după 8 zile — i s-a desfăcut din nou contractul de muncă. Intîmplător, l-am găsit în evidența Oficiului forțelor de muncă, unde solicita un post în... construcții !

— Bine, dar ai lucrat tot în construcții...

— Da, dar am auzit că în altă parte se cîștigă mai bine.

La I.C.M. 2 cîștiga în medie peste 1300 de lei pe lună, **maximum de cîștig mediu pe care il realiza oriunde fiind necalificat și fără vechime în meserie.** Revenirile la I.C.M. 2, îmi explică tînărul Ion Matei se datoresc lipsei de promptitudine a celor de la Oficiul forțelor de muncă, care... nu l-au servit imediat cu un post în altă parte.

UN FEL DE „A NE FURA SINGURI CĂCIULA".

Un sondaj întreprins asupra unui eșantion de 187 de muncitori care și-au părăsit locul de muncă a relevat rezultate surprinzătoare. 71 la sută dintre ei au realizat cîștiguri nete peste salariul tarifar, 7 la sută s-au încadrat salariului prevăzut și numai 22 la sută s-au aflat sub limita salariului tarifar.

Și totuși, cum arătam mai sus, mobilul invocat cel mai des de cei care își abandonează postul este posibilitatea unui cîștig superior în altă parte. Lipoiu Petru, în prezent la I.C.M. 4, îmi explica că a plecat de la I.C.M. 2 pentru că a primit un salariu mai mic decît cel promis la angajare. De cine depinde însă cîștigul fiecărui angajat ? Iată o socoteală destul de simplă, dar foarte elocventă. 450 de muncitori de la I.C.M. 2 ar fi realizat dacă nu părăseau întreprinderea, un volum de producție de 13 500 mii lei, economisind totodată 600 000 lei. Prețul de cost ar fi putut fi redus cu 1 054 mii lei. Iar cîștigul fiecărui angajat — atenție ! — ar fi crescut și el în proporție corespunzătoare. Cu alte cuvinte cine repercutează direct asupra venitului mediu lunar ? Tocmai cei care pleacă, sperînd să obțină mai mulți bani în altă parte.

Ca să nu mai vorbim de consecințele pe care „plimbarea" din post în post o are asupra muncitorilor care rămîn. Cei care pleacă, cum se justifica Mănoiu George, în căutarea unei munci mai ușoare, sînt totodată cei care generează greutăți în plus colectivului pe care îl părăsesc.

Și atunci, nu este această procedură un fel de a ne înșela pe noi înșine, de a intra într-un carusel vicios cu consecințe grave pe toate planurile ?

★

Fluctuația de cadre condamnabilă prin urmările ei nefaste pe plan economic dezvăluie o mentalitate cel puțin neașteptată. Specificam că acești „cavaleri rătăcitori" sînt în marea lor majoritate tineri. Au îmbrățișat o meserie temerară, era de așteptat ca seriozitatea care i-a caracterizat în alegere să se mențină și pe parcurs. Participarea implică responsabilitate, lucrul acesta este cunoscut, dar ar mai trebui să fie și simțit ca o convingere proprie.

Am încercat să aflăm de la cîțiva dintre cei în cauză dacă au fost conștienți de consecințele pe care le-au generat prin părăsirea unui obiectiv în construcție.

— Din cauza mea au întîrziat la predarea construcției ? m-a întrebat aproape rîzînd Dăscălescu Ion.

Sigur, nu din cauza unui singur individ, dar dacă au fost 500 de asemenea „dăscălești" ? Această modalitate de a privi lucrurile cu mai mare seriozitate prejudiciază nu numai colectivul, dar și pe individul în cauză. Pentru că vînturarea aceasta nu inspiră nici respect nici încredere. Și poate genera un refuz îndreptățit din partea întreprinderii solicitate spre a-l angaja.

„Locul unde se cîștigă bine" — pe care îl caută neobosiți o serie de tineri se găsește chiar pe șantierul pe care se pregătesc uneori să-l părăsească, și numai de ei depinde ca munca să le fie răsplătită. Foarte adesea, știu toți, mutările se soldează cu pierderi, iar în cazul constructorilor plimbăreți paguba se confirmă, atît în buzunarul lor cît și în acela al statului.

de peste hotare

Atmosferă încordată în Irlanda de nord

Irlanda de nord pare să cunoască din nou o atmosferă încordată. Climatul precar, ce se instalase în Ulster de mai multe luni s-a înrăutăţit brusc simbătă seara.

Între catolicii şi protestanţii din Londonderry s-au produs mai multe incidente. Ciocnirile, semnalate mai ales în cartierul Bogside, au necesitat intervenţia poliţiei. Forţele de ordine au operat cinci arestări şi au stabilit o serie de măsuri de securitate. Astfel, au fost introduse unele restricţii de circulaţie, iar autovehiculele care intră şi ies din Bogside sînt percheziţionate cu atenţie de soldaţii britanici aflaţi aici, după cum se ştie, din luna august 1969, pentru a menţine ordinea. Duminică seara, la Belfast, soldaţii şi poliţiştii au intervenit pentru a dispersa un grup de 60 de persoane ce încercau să organizeze o demonstraţie. Pe artera care traversează cartierul catolic au fost ridicate mai multe baricade.

Referindu-se la incidentele semnalate în urmă cu două zile în cele două oraşe ale Irlandei de nord, agenţia France Presse consideră că ele ar putea constitui preludiul unor ciocniri şi mai grave. În aceste condiţii, continuă sursa citată, este posibil ca guvernul englez să reexamineze hotărîrea sa, anunţată la 9 ianuarie, de a înlocui armata britanică cu poliţia nord-irlandeză, în vederea menţinerii ordinei în Ulster.

Cu prilejul aniversării a şapte ani de la intrarea în vigoare a programului de reforme sociale şi economice, iniţiat de şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, şi aprobat prin referendumul popular de la 26 ianuarie 1963 — la Teheran a avut loc luni o mare manifestaţie populară la care a asistat primul ministru Amir Abbas Hoveida şi alţi conducători de stat.

În preajma acestei aniversări a fost publicat un bilanţ al realizărilor economice şi sociale din ultimii şapte ani, în special în domeniile industrializării, al modernizării agriculturii, în învăţămînt şi cultură. „Aceste realizări trebuie să constituie o bază solidă pentru continuarea progreselor noastre economice în acelaşi ritm".

INDONEZIA. — Aspect din timpul recentelor demonstraţii revendicative ale studenţilor din Djakarta

Bombardarea de către unităţile G.R.P. a poziţiilor americano-saigoneze

SAIGON — Unităţile Guvernului revoluţionar provizoriu şi-au continuat duminică noaptea bombardamentele cu rachete şi mortiere asupra poziţiilor americano-saigoneze. Cele mai importante atacuri au fost, potrivit purtătorilor de cuvînt militari de la Saigon, cele efectuate de patrioţi asupra bazei aeriene Phan Rang şi cartierului general al diviziei „Americal", situate la 270 şi respectiv 560 km nord-est de Saigon. Ambele bombardamente au produs pierderi trupelor americane.

Duminică, între patrioţi şi trupele americano-saigoneze s-au produs opt ciocniri, toate în jumătatea nordică a teritoriului sud-vietnamez.

În aceeaşi zi, bombardierele B-52 au întreprins raiduri intense în valea A Shau, care, nu de mult, a constituit scena unor grele lupte.

● Trecînd în revistă situaţia conferinţei cvadripartite de la Paris, în problema Vietnamului, la un an de la începerea lucrărilor, cotidianul „Nhan Dan", organ al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, condamnă, într-un articol semnat Comentator, „atitudinea părţii americane".

Ziarul opune atitudinea serioasă şi de bunăvoinţă a delegaţiilor Republicii Democrate Vietnam şi Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud poziţiei recalcitrante a Administraţiei Nixon. Dacă conferinţa nu face progrese, apreciază ziarul, acest lucru se datorează Statelor Unite care, urmărind să inducă în eroare opinia publică, prelungesc războiul pentru a instaura neocolonialismul în Vietnamul de sud.

Sub auspiciile Asociaţiei de prietenie India—România, în oraşul indian Kampur (statul Uttar Pradesh), a fost organizată o seară românească. Cu acest prilej, ambasadorul Republicii Socialiste România în India, Petre Tănăsie, a vorbit despre coordonatele politicii externe ale ţării noastre.

În aceeaşi zi, la Kampur a fost deschisă o expoziţie cu tema „Vacanţa elevilor şi studenţilor în România".

Vizita lui Vasile Vlad în R. D. Germană

BERLIN. — Hermann Axen, membru supleant al biroului politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., a primit în cursul zilei de 26 ianuarie pe Vasile Vlad, şeful secţiei Relaţii Externe a C.C. al P.C.R., care, la invitaţia C.C. al P.S.U.G., face o vizită în R. D. Germană.

La convorbirea care a avut loc cu acest prilej într-o atmosferă cordială tovărăşească, au participat P. Markowski, şeful secţiei Relaţii Externe a C.C. al P.S.U.G., şi N. Ghenea, ambasadorul României în R. D. Germană.

TAILANDA: Ciocnire violentă între partizani şi armată

Potrivit unor informaţii parvenite la Bangkok, în provincia nordică tailandeză Nan s-a produs o ciocnire violentă între partizani şi forţele de securitate ale regimului. Se precizează că luptele au durat mai multe ore, după care partizanii au reuşit să se refugieze în junglă. Pierderile suferite de forţele de securitate tailandeze au fost calificate drept cele mai grele din ultima perioadă, care a marcat de altfel o intensificare a mişcării de guerilă.

ORIENTUL APROPIAT

● O DECLARAŢIE A PREŞEDINTELUI NIXON

WASHINGTON — Preşedintele S.U.A., Richard Nixon, a declarat că „Statele Unite sînt gata să furnizeze echipament militar necesar în vederea sprijinirii eforturilor unor guverne prietene, ca cel al Israelului, pentru a apăra securitatea popoarelor lor". Declaraţia a fost făcută într-un mesaj adresat participanţilor la o conferinţă „pentru pace în Orientul Mijlociu" întrunită la Washington „Am prefera o limitare a livrărilor de arme în această zonă" — se spune în mesaj. „Urmărim de aproape echilibrul relativ al forţelor în regiune şi nu vom ezita să furnizăm arme unor ţări prietene dacă se va resimţi o asemenea necesitate".

R. Nixon a mai declarat; „Statele Unite consideră că pacea în această regiune nu poate fi bazată decît pe un acord între părţile interesate, iar acest acord nu poate fi obţinut decît prin tratative directe. Nu vedem altă soluţie dacă părţile doresc să ajungă la un acord acceptabil care să asigure pacea şi securitatea".

● INCIDENT ISRAELIANO-EGIPTEAN

TEL AVIV. — Un purtător de cuvînt militar de la Tel Aviv, citat de agenţia France Presse, a anunţat că, luni, aviaţia israeliană a atacat obiective militare egiptene din sectorul central al Canalului de Suez. El a arătat că au fost bombardate tabere, poziţii de artilerie şi alte obiective militare.

CAIRO. — Agenţia M.E.N. a transmis declaraţia unui purtător de cuvînt militar care a menţionat că avioane israeliene au bombardat în două reprize poziţiile egiptene din Ismailia şi Ballah. Datorită intervenţiei prompte a aviaţiei şi antiaerienei egiptene, a menţionat el, bombardamentele nu şi-au atins ţinta; în afară de cîteva clădiri avariate nu s-au înregistrat alte pierderi.

● ISRAELUL DOREŞTE SĂ SCHIMBE 62 DE PRIZONIERI EGIPTENI CU UN PILOT ISRAELIAN

TEL AVIV — Israelul a informat Crucea Roşie Internaţională că doreşte să-i schimbe pe cei 62 de prizonieri egipteni luaţi în cursul luptelor care au avut loc pe Insula Shedwan cu pilotul israelian care a fost rănit şi făcut prizonier de către forţele R.A.U., în timpul unui raid efectuat de acesta pe malul oriental al Canalului de Suez.

Premierul britanic şi-a încheiat vizita în Canada

OTTAWA. — Primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, şi-a încheiat luni după-amiază vizita la Ottawa şi a plecat spre New York, unde se va întîlni cu secretarul general al O.N.U., U Thant.

Wilson, care a sosit duminică la Ottawa, s-a întîlnit cu premierul Pierre Elliott Trudeau şi cu ministrul de externe, Mitchell Sharp. Convorbirile purtate cu acest prilej s-au referit la diferite aspecte ale situaţiei internaţionale şi la preocupările guvernului de la Ottawa privind consecinţele pe care le-ar putea avea asupra comerţului canadiano-britanic eventuala aderare a Marii Britanii la Piaţa comună europeană.

● GENERALUL Pierino Okoya, comandant al celei de-a doua brigăzi de infanterie ugandeze, a fost împuşcat împreună cu soţia sa, pe cînd se afla la reşedinţa sa din Gulu, situată în nordul ţării.

Crima survine la cinci săptămîni după eşuarea tentativei de asasinat organizată împotriva preşedintelui ţării, Milton Obote, aflat în momentul de faţă, în convalescenţă.

Potrivit surselor oficiale din Kampala, nu se cunoaşte încă cu exactitate cauza crimei.

Willy Brandt în Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL. — Cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a efectuat o scurtă vizită în Berlinul occidental. Cu acest prilej, el a avut convorbiri cu Klaus Schütz, primarul oraşului, precum şi cu comandanţii unităţilor militare ale celor trei puteri occidentale, staţionate în Berlinul occidental.

★

BERLIN. — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Germane a dat publicităţii o declaraţie în care se exprimă protestul faţă de vizita cancelarului federal vest-german, Willy Brandt, în Berlinul occidental — unitate politică de sine stătătoare, situată pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

din viaţa tineretului lumii

Şcoli supraaglomerate

Greva masivă a cadrelor didactice din Marea Britanie care a determinat suspendarea forţată a cursurilor în circa 6 000 de şcoli a adus din nou în prim-planul discuţiilor publice problemele şcolii engleze.

Nemulţumirea manifestă a cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi liceal în legătură cu salariile scăzute, constituie o parte componentă a unei stări de lucruri deseori criticate de specialişti ca şi de masa cetăţenilor britanici: slabele mijloace materiale puse la dispoziţia reţelei învăţămîntului public.

Unul din aspectele cele mai criticate în ultima perioadă este fenomenul supraaglomerării şcolilor. În momentul de faţă, potrivit statisticilor oficioase, există în şcolile primare un număr de peste 70 000 de clase supraaglomerate (în care învaţă un număr mai mare de 45 de copii), ceea ce reprezintă cam 60 la sută din totalul claselor existente. O situaţie similară se înregistrează în licee unde — potrivit aceloraşi statistici — se numără circa 40 000 de clase supraaglomerate (adică aproape 50 la sută din totalul claselor existente).

Într-un recent studiu publicat sub egida Uniunii naţionale a profesorilor britanici (pe lîngă această uniune sindicală funcţionează unul din cele mai reputate centre de cercetare a problemelor învăţămîntului din Anglia) se relevă că, într-o măsură considerabilă (în afara insuficienţei fondurilor pentru construirea de noi clase) actuala supraaglomerare din şcoli se datorează şi numărului redus de cadre didactice. În legătură cu aceasta, de altfel, secretariatul Uniunii amintite a anunţat încă din octombrie trecut o campanie publică menită să determine autorităţile, la toate eşaloanele, să se preocupe de sporirea numărului profesorilor şi învăţătorilor. Copii ale unui memoriu în acest sens au fost distribuite unor parlamentari, miniştri, autorităţilor şcolare, asociaţiilor de părinţi, ale elevilor şi altor organizaţii obşteşti. „Uniunea — se arată în acest memoriu — consideră că sînt necesari 110 000 de noi profesori. Dar problema de bază este lipsa banilor. Dacă autorităţile locale vor să-şi joace rolul, ele trebuie să găsească fondurile necesare întrucît educaţia nu este un serviciu local ci un serviciu naţional administrat pe plan local". Memoriul se referă în mod direct la nemulţumirea provocată în rîndul celor interesaţi în problemele educaţiei de faptul că autorităţile locale din marile oraşe, influenţate şi de reducerile de alocaţii operate de guvern la capitolele ajutoarelor sociale în şcoli, au amputat sistematic şi considerabil în ultimii ani cheltuielile pentru învăţămînt (numai la Birmingham aceste fonduri au fost reduse în anul bugetar în curs cu peste un milion de lire). „Şocul produs — subliniază memoriul — e atît mai resimţit şi mai puternic cu cît în multe cazuri amputările au fost operate de consilii municipale cu majoritate laburistă şi cu primari laburişti, ceea ce contrastează cu programul de sprijinire a şcolii publice susţinut în mod tradiţional de partidul laburist".

Pe fundalul miilor de şcoli închise ca urmare a grevei cadrelor didactice, toate aceste dificultăţi ale învăţămîntului britanic îşi vădesc şi mai accentuat acuitatea. Este tocmai ceea ce remarca şi ministrul englez al educaţiei naţionale, Edward Short, cînd afirma zilele trecute în Camera Comunelor: „Creşterea resurselor pentru instrucţiune este o problemă dificilă, dar ne aflăm în faţa unei necesităţi de neevitat... Mai multe şcoli şi mai mulţi profesori reprezintă un imperativ urgent dacă dorim să avem un învăţămînt modern care, la urma urmelor, constituie nu o simplă dorinţă ci o necesitate stringentă".

P. NICOARĂ

DATE REFERITOARE LA ECONOMIA R. S. CEHOSLOVACE

Direcţia federală de statistică a R. S. Cehoslovace a dat publicităţii datele referitoare la economia naţională pe anul 1969.

După adoptarea de către guvern a măsurilor de stabilizare economică, se spune în comunicat, au apărut semnele unei oarecari îmbunătăţiri a situaţiei. S-a stăvilit creşterea preţurilor şi a salariilor şi s-a îmbunătăţit astfel relaţia dintre creşterea productivităţii muncii şi salariului mediu. Măsurile luate nu au fost însă în stare să creeze toate condiţiile în vederea îndeplinirii generale a directivelor economice ale guvernului pe anul 1969, arată comunicatul.

Astfel, în comparaţie cu anul 1968, s-a redus ritmul creşterii venitului naţional, această creştere fiind de 6,5 la sută în 1969 faţă de 8,4 cît a fost în anul 1968; creşterea volumului producţiei industriale a fost de 5,2 la sută, faţă de 5,5 la sută în 1968, iar a celei agricole de 0,9 la sută, faţă de 5,6 la sută în anul 1968.

În anul 1969 a continuat să se manifeste corelaţia nefavorabilă dintre creşterea productivităţii muncii (4,6 la sută) şi creşterea salariilor (5,6 la sută).

În domeniul construcţiei de locuinţe au fost realizate 83,4 mii de noi apartamente, faţă de 105 000 cîte erau prevăzute în plan — se arată în comunicat.

R. P. POLONĂ. — Vedere din Varşovia

Piaţa comună: Sesiune fără rezultate

La sfîrşitul anului trecut, unele cercuri din apropierea Comisiei Executive a Pieţei comune, trecînd în revistă agenda comunitară a noului an erau unanime în a considera că primele sesiuni ale Consiliului ministerial al Comunităţii Economice Europene vor fi dominate de două probleme stringente: dosarul agricol şi sporirea competenţelor parlamentului de la Strasbourg, organism creat iniţial doar cu drepturi consultative. Ambele puncte, înscrise pe ordinea de zi a ultimei reuniuni a Consiliului ministerial, stîrniseră numeroase controverse şi cu prilejul altor sesiuni. Promotorii integrării din capitalele celor şase ţări membre, euforizaţi probabil de unele concluzii, destul de ambigue de altfel, trase după întîlnirea la nivel înalt de la Haga, s-au grăbit să emită pronosticuri optimiste privind abordarea problemelor sesiunii de la Bruxelles. Numai că, socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea de la masa negocierilor...

Sesiunea de două zile a luat sfîrşit fără ca miniştrii prezenţi să ajungă la un acord asupra problemelor abordate. Regulamentul financiar agricol, adoptat în mare la sesiunea maraton de luna trecută, nu a fost finisat, aşa cum se aşteptau unii.

La una din problemele cele mai importante ale dosarului agricol (organizarea pieţelor comune pentru o serie de noi produse agrare — de a cărei soluţionare Italia condiţionează participarea sa la crearea în continuare a fondurilor necesare finanţării edificiului pieţii verzi) nu s-a ajuns la nici un acord; litigiul urmează a fi reluat la o reuniune specială a miniştrilor agriculturii. Aşa cum nota L'HUMANITÉ, programul agricol supus discuţiilor sesiunii din capitala Belgiei s-a dovedit un „menu indigest", în mod deosebit atunci cînd s-a pus cu acuitate problema reevaluării cotelor de contribuţie la finanţarea diferenţelor de preţuri existente între ţările membre. „Primele contacte — scria LE FIGARO — au scos la iveală realităţi contradictorii. Republica Federală a Germaniei şi Italia sînt ostile unei creşteri prea mari a volumului cheltuielilor agricole. La acest capitol, ele vin în contradicţie cu Franţa", ţară care beneficiază cel mai mult din alocaţiile privind agricultura comunitară.

În sfîrşit, nici la al doilea punct de pe agendă discuţiile nu au decurs mai lin. După cum e ştiut, la conferinţa de la Haga s-a convenit vag asupra necesităţii ca cele două organisme comunitare, Comisia Executivă şi parlamentul de la Strasbourg (în care sînt reprezentate majoritatea fracţiunilor parlamentare din ţările membre) să dispună de un buget propriu avînd ulterior posibilitatea de a deveni mandatare de investiţii. Potrivit unor observatori, statele membre vor vărsa într-un buget comun, cote părţi din încasările privind taxele vamale, percepute de la terţe ţări, precum şi un anumit procent din „taxele asupra valorii adăugate" — T V A. (un impozit recent introdus). Numai sumele ce vor reprezenta ultima categorie se estimează a se ridica, după 1975, la 16 miliarde franci francezi. „Domeniul sporirii competenţelor" a constituit, fără îndoială, problema cea mai delicată a sesiunii. În fapt, creşterea drepturilor organismelor comunitare amputează dreptul guvernelor şi parlamentelor ţărilor de a exercita un control asupra unor fonduri. Ţara care manifestă cele mai severe reticenţe faţă de această sporire a competenţelor" este Franţa. Un asemenea curent se face însă simţit şi în celelalte state membre ale Pieţei comune. La Paris se arată că guvernul francez este decis să dejoace manevrele care au drept scop să dea Adunării parlamentare de la Strasbourg un statut supranaţional, acordîndu-i drept de iniţiativă în materie bugetară (A.F.P.).

Ultima sesiune a Consiliului ministerial s-a dovedit aşadar, un prilej de reliefare a unor serioase divergenţe care persistă în acest organism.

IOAN TIMOFTE

Nigeria: Sarcina reconcilierii

Nigeria a început vasta operaţie de reconciliere. Începutul a fost marcat desigur de actul capitulării, de stringerile de mîini din sala Conferinţelor de la Dodan. Liderilor biafrezi dintre care lipsea Ojukwu, generalul Jakubu Gowon şeful guvernului federal nigerian, le-a adresat cuvinte prieteneşti: „Ce mai faci? Îmi pare bine că te văd", sau „Ce mai faci? Bun sosit". După semnarea documentului de capitulare de către maiorul general Phillip Effiong care i s-a prezentat şefului statului cu vechea funcţie de colonel din armata federală nigeriană, Gowon l-a îmbrăţişat. Începutul reconcilierii este important pentru că el a pus capăt unui război ruinător. „Naţiunea a reînviat. Toate energiile vor fi acum îndreptate spre sarcina de reintegrare şi reconciliere" — se anunţa la postul de radio din Lagos. După 30 de luni de război şi 2 milioane de victime, sarcina va fi grea. Lupta se duce acum împotriva adevăraţilor duşmani: foametea, bolile, lipsurile unei economii private de cele 1,5 miliarde de dolari risipiţi pe muniţiile care au aprins jungla africană. La acestea se adaugă moştenirea grea lăsată de dominaţia colonială: lipsa specialiştilor, lipsa unui sistem de învăţămînt generalizat, mijloace de transport şi comunicaţie inadecvate, agricultură inapoiată, un program limitat de investiţii în industrie.

Se pare că se va trece curînd la programul de refacere care urmează să se desfăşoare sub controlul exclusiv al guvernului de la Lagos. Se primesc în prezent ajutoare, rezultatul eforturilor concentrate ale organizaţiilor internaţionale şi ale statelor care nu sînt suspectate că ar fi ajutat Biafra.

Săptămîna trecută, o echipă de observatori internaţionali, britanici, suedezi, polonezi şi canadieni care vizitaseră Biafra nu au raportat despre tratamentul inuman faţă de populaţia ibo după căderea Biafrei: „Observatorii nici nu au văzut, nici nu au auzit despre vreo manifestare de genocid" — se scrie în raportul prezentat. Există însă lacune în informaţiile pe care le deţinem: sute de mii de refugiaţi mai bat disperaţi cărările junglei în căutare de hrană. Unii probabil, nici nu ştiu că războiul a luat sfîrşit. Altora traumatizaţii războiului, le e teamă, poate, să iasă la lumină din ascunzătorile lor.

S-a anunţat o amnistie generală. Biafrezilor li se permite să se deplaseze spre alte părţi ale ţării, deşi deocamdată datorită psihozei existente procesul este destul de lent. Funcţionarilor publici şi fostelor oficialităţi din provincia orientală li se asigură reinstalarea în posturi corespunzătoare, imediat ce se vor prezenta în faţa autorităţilor nigeriene.

Neîncrederea persistă, însă, în rîndurile iboşilor care s-au considerat întotdeauna victime ale vechilor neînţelegeri tribale. Un program eficient de ajutorare şi refacere a ţării care să antreneze întreaga populaţie a Nigeriei va deschide, poate, perspectivele realizării pe noi coordonate a relaţiilor politico-sociale dintre marile regiuni ale Nigeriei.

DOINA TOPOR

pe scurt

● ÎNTRE 19 ŞI 23 IANUARIE, la Praga, a avut loc cea de-a 28-a sesiune a Comisiei Permanente CAER pentru agricultură.

La lucrări au participat delegaţii din Bulgaria, Cehoslovacia, Mongolia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria şi Uniunea Sovietică.

Pe ordinea de zi a sesiunii, care s-a încheiat cu semnarea unui protocol, au figurat probleme legate de dezvoltarea colaborării în domeniile semenologiei, zootehniei, ameliorării solurilor şi coordonării cercetărilor ştiinţifice care prezintă interes reciproc în domeniile agriculturii şi silviculturii.

DEMONSTRAŢIE ANTIGUVERNAMENTALĂ LA BARCELONA

● ÎN BARCELONA şi împrejurimile oraşului s-au produs mai multe incidente în timpul unei demonstraţii antiguvernamentale, anunţă agenţia France Presse. Poliţia a intervenit, împrăştiind pe demonstranţi.

Tot la Barcelona, patru persoane au fost arestate pentru răspîndirea de manifeste, iar într-unul din cinematografe, unde se viziona un film american despre „Beretele verzi", mai multe persoane au început să strige lozinci împotriva participării S.U.A. la războiul din Vietnam. Şase persoane au fost arestate.

● LUNI AU ÎNCEPUT la Geneva lucrările Grupului de experţi pentru contractele internaţionale folosite în industrie de pe lîngă Comitetul pentru dezvoltarea comerţului al Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa. România este reprezentată de o delegaţie condusă de I. Jugănaru, director în Ministerul Comerţului Exterior.

O PUTERNICĂ RAZĂ LUMINOASĂ ŞI ...O ARSURĂ STRANIE

● O ARSURĂ STRANIE provocată unui copil de 12 ani de o puternică rază luminoasă de origine necunoscută va fi examinată de către Consiliul medicilor din Chile. Rana făcută pe umărul drept al acestui copil are forme geometrice perfecte — două cercuri concentrice şi mai multe puncte de aceleaşi dimensiuni. Potrivit afirmaţiilor făcute de mama copilului, arsura îşi schimbă mereu culoarea, trecînd succesiv de la roşu la cafeniu şi apoi spre galben.

● PREŞEDINTELE R.S.F. Iugoslavia, Iosif Broz Tito, a sosit luni într-o vizită oficială în Tanzania. La aeroport, preşedintele Iugoslaviei a fost întîmpinat de Julius Nyerere, preşedintele Tanzaniei, şi de alte persoane oficiale.

● „ANALIZAREA situaţiei din Nigeria în Camera Comunelor a Parlamentului britanic constituie un amestec inacceptabil în afacerile interne nigeriene", a declarat luni la Lagos un purtător de cuvînt oficial al guvernului federal. „Această dezbatere, a adăugat el, nu va influenţa nici programul de asistenţă a populaţiei civile, nici procesul de reconciliere naţională, angajat în Nigeria".

● AGENŢIA TASS anunţă că la 26 ianuarie, mareşalul Uniunii Sovietice Andrei Greciko, ministrul apărării al U.R.S.S., a sosit într-o vizită în Republica Democrată Germană.

La sosire, oaspetele a fost întîmpinat de generalul de armată H. Hoffmann, ministrul apărării naţionale al R.D.G.

În aceeaşi zi, mareşalul Greciko a fost primit de Walter Ulbricht, preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, cu care a avut o convorbire referitoare la dezvoltarea prieteniei dintre armatele celor două ţări.

● CIRCA 10 000 DE STUDENŢI de la Universitatea din Bochum (R.F. a Germaniei) au declarat luni o grevă de şapte zile în semn de protest împotriva noilor legi universitare.

Campanie electorală tragică

● Campania electorală din Mexic, în vederea alegerilor prezidenţiale din luna iulie, a fost suspendată luni, pe un termen nedefinit, în urma unei catastrofe aeriene căreia i-au căzut victime 15 ziarişti care-l însoţeau pe candidatul Partidului revoluţionar instituţional de guvernămînt, Luis Echeverria, în turneul său electoral întreprins în diferite provincii ale ţării. Echeverria şi-a contramandat turneul şi s-a înapoiat la Ciudad de Mexico cu un avion la bordul căruia se aflau şi resturile pămînteşti ale victimelor catastrofei.

Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, avionul în care se aflau cei 15 ziarişti, precum şi cinci membri ai echipajului s-a prăbuşit în apropierea oraşului Poza Rica (statul Veracruz) din cauza timpului nefavorabil. Aparatul decolase din Ciudad de Mexico împreună cu alte două avioane, într-unul din ele aflîndu-se şi candidatul prezidenţial, Echeverria.

Ştirea catastrofei a fost adusă la cunoştinţa autorităţilor de un indian analfabet, care a transmis un mesaj din partea singurului supravieţuitor, fotoreporterul Jesus Krasky, aflat în stare gravă. „Cer ajutor pentru mine şi pentru ceilalţi ocupanţi ai avionului prăbuşit" se scria în mesaj. Tînărul indian, care nici nu ştia ce scrie în bilet, s-a adresat unui farmacist din împrejurimile oraşului Poza Rica, iar acesta a alertat oficialităţile.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"